

BRANKA VIKIĆ-BELANČIĆ

ISTRAŽIVANJA U JALŽABETU KAO PRILOG UPOZNAVANJU ŽIVOTA U ZALEĐU DRAVSKOG LIMESA

Arheološka istraživanja u Jalžabetu kod Varaždina 1962. i 1963. godine vršena su u okviru problematike Limesa u Panoniji, jer su ranija rekognosciranja tog područja dozvoljavala pretpostavku da se radi o antiknom nalazištu, koje ulazi u sklop Limesa, bilo neposredno ili kao njegovo ekonomsko zaleđe.

Lokalitet se nalazi na zemljištu Poljoprivredne zadruge (kat. čest. 393/7, 8 i 9)¹, a leži uz rijeku Plitvicu, koja ga ograničuje sa sjeverne i sjeverozapadne strane, dok se na južnoj primjećuje depresioni pojas širok 2—3 m koji je vjerojatno ostatak nekadašnjeg jarka ili kanala.

Na samoj obali Plitvice 1947. god. S. Vuković iz Gradskog muzeja u Varaždinu otkrio je substrukcije mosta od kamena i rimske opeke, što su kasnijom regulacijom rijeke posve uništene. Iste godine u koritu Plitvice, nedaleko od današnjeg lokaliteta, nađen je žrtvenik posvećen Silvanu od nekog Flavija Viktorinusa, vojnika XIII legije gemine², koji je nestao prije nego što ga je imenovani mogao otpremi u muzej. Neposredno uz zapadnu granicu lokaliteta izvađen je iz rijeke keltski mač³.

Zbog ovih važnih nalaza Vuković je iskopao manju sondu u najzapadnijem dijelu lokaliteta u neposrednoj blizini Plitvice. Sonda je dala antikni građevni

¹ Ovo je zemljište ranije pripadalo zemljoradniku Šagiji iz obližnjeg Bartolovca, pa je stoga prof. Vuković nalazište registrirao kao lokalitet Bartolovac, iako leži na području Jalžabeta.

² Vuković je spomenik vidio i uzeo podatke. Kasnije je načinio rekonstrukciju od gipsa. Natpis je pročitao na ovaj način:

SILVANO

SACR

FLAVIVS

VICTORINVS

MIL. LEG. XIII G

V S L L M

Poznato je da je LEGIO XIII GEMINA, između 43. i 45. god., stacionirala u Ptuju, namjesto Legio Augusta VIII. Po drugi put boravila je u Ptuju za Vespazijana, dok je 98. god. car Trajan nije poslao u Daciju. Za Galijena su vojnici ove legije pomagali pri izgradnji III Mitreja u Ptuju. J. Hoffiller—B. Saria, *Antike Inschriften aus Jugoslavien*, 1938, br. 313 314 i 317 — M. Abramić, *Führer durch Poetovio*, 1925, p. 181, 244. — B. Saria, *Zur Geschichte der Provinz Dacien, Strena Buliciana*, 1924, p. 249. — A. Mocsy, *Pannonia*, Paulys—Wissowa RE. Supl. IX, 614.

³ Za sva tri podatka dugujem zahvalnost prof. Stjepanu Vukoviću, naučnom suradniku Gradskog muzeja u Varaždinu, u penziji.

gruh, fragmente keramike i nekoliko željeznih čavala. Jedan ulomak opeke imao je pečat L.OCT.S. Ponovno rekognosciranje izvršeno je u proljeće 1961. god. (Vikić-Vuković) te se pokazalo da se antikni površinski nalazi javljaju na rasponu od cca 300 m × 100 m.

Cijela situacija pružala je indicije da je ovaj lokalitet mogao pripadati obrambenom pojasu Dravskog limesa, te su stoga u dva navrata vršena istraživanja kako bi se utvrdio njegov karakter, pravac širenja i opseg.

Godine 1962., izvršeno je ispitivanje sjeverne polovine lokaliteta sistemom sonde, a 1963. god. sondiranje na južnoj polovini i djelomično sistematsko iskapanje u srednjem dijelu⁴ (sl. 1).

U prvoj kampanji iskolčeno je pet sonde, a druga i peta još su proširene prostorima 2 a i 5 a.

SONDA 1

Iskolčena je u sjeverozapadnom dijelu, cca 10 m od obale Plitvice. Smjer istok-zapad. Veličina 6 m × 3 m.

Već u drugom otkopnom sloju (20—40 cm) javljaju se ulomci antikne keramike i opeke, te životinjske kosti, sve izmiješano s valucima i šljunkom. Debeli sloj šljunka i valuca nastavlja se do dubine od 60 cm, a sadrži po koji kamen vapnenac, dosta opeke i keramike, te tri željezna predmeta, jako korodirana. Slijedi sloj sivožučkaste gline s vrlo malo priloga. Nema ziđa ni žbuke.

Čini se da se ovdje radi o tragu rimske ceste ili pošljunčanom dvorišnom prostoru. Na 1,20 prestaje se s iskopom.

SONDA 2

Leži sjeveroistočno od prve sonde na udaljenosti od 11 m. Istog je smjera i veličine.

Drugi i treći otkopni sloj (do 60 cm) sadrži mnoštvo ulomaka opeke seskvi-pedal i krovni tegula, te keramike, osobito grublje, domaće. Osim toga nađen je nož s karičicom i oveći željezni čavao (T. XI, 6 i 18).

U jugoistočnom dijelu sonde javlja se dosta kamene građe od urušenih zidova, a u samoj južnoj stijeni sonde pojavljuje se na dubini od 25 cm zid širok 45 cm, radi kojeg je sonda proširena (prostor 2 a, 3 m × 3 m). Međutim, zid prestaje nakon 50 cm dužine. Građen je od poluobrađenog kamena vapnenca, vezanog blatom, te je sačuvan do visine od svega 25—30 cm. U blizini gornjeg ruba zida otkriveno je nekoliko ulomaka srednjovjekovne keramike.

U prostoru 2 a, na dubini od 60—70 cm, ležala su dva ulomka opeka s pečatom L.OCT.

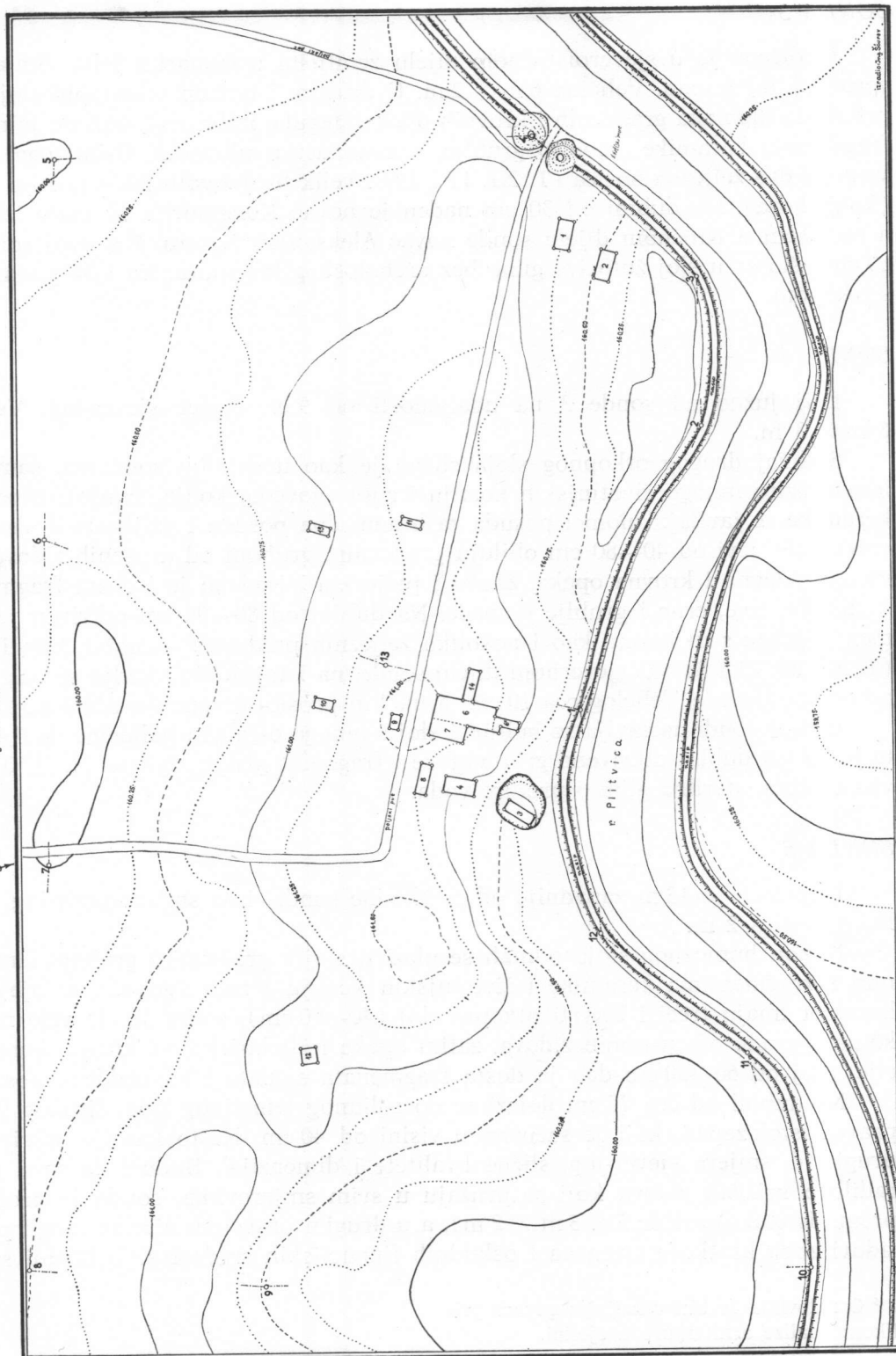
Sloj od 80 cm—1 m sadrži sivožutu glinu bez priloga. Kako je nakon kratkog vremena počela probijati i nadirati voda, moralo se prekinuti s iskopom.

⁴ Radi lakšeg sagledanja problematike ovog nalazišta i njegove materijalne baze iznosim u najkraćim crtama karakter svake sonde,

jedino onaj dio gdje su sonde sistematski proširivane i spajane obrađen je kao cjelina.

Arheološka sondiranja u Jalžabetu u 1962-1963.g.

Mjerilo = 1:300

Sl. 1. Situacioni plan lokaliteta sa sondama.

SONDA 3

Iskolčena je u sjeveroistočnom dijelu zemljišta u šumarku joha. Smjer sjeveroistok-jugozapad. Veličina $6\text{ m} \times 2\text{ m}$. U drugom i trećem otkopnom sloju, pored dosta ulomaka građevnih i krovnih opeka (tegula, imbrices), nađeno je mnogo fragmenata keramike, osobito grublje, s metličastim ukrasom. Osim toga, otkrivena su dva željezna nožića (T. XI, 17 i 19) i velik broj životinjskih kostiju i zubi (konj, koza). Na dubini od 30 cm nađen je novac Konstancija II (jače izlizan), a na 40 cm u istočnom dijelu sonde novac Aleksandra Severa. I u ovoj sondi na 80 cm ušlo se u sloj žutosive gline bez arheološkog inventara. Na 1,30 prestaje se s iskopom.

SONDA 4

Leži južno od sonde 3 na udaljenosti od 9 m. Smjer sjever-jug. Veličina $6\text{ m} \times 3\text{ m}$.

Sadržaj drugog otkopnog sloja sličan je kao u ostalim sondama, samo što ima izrazito mnogo životinjskih kostiju i zubi (goveda, konja, svinje i ovce). Od keramike se javljaju ulomci posuda za hranu, dna posuda i valjkaste drške sivih vrčeva. Slojevi od 40—80 cm obiluju građevnim grupom od urušenih zidova (kamen, građevna i krovna opeka, žbuka i paljevina). Nađeno je i dosta fragmenata keramike, sive, crne i grublje domaće. Na dubini od 80—90 cm otkriven je fragment sigilate s ukrasom, kao i nekoliko željeznih predmeta — nožić, klin i okov (T. XI, 20, 23 i 33). U sjevernom dijelu sonde, na istoj dubini, javlja se trag poda od crvene ilovače, debelog cca 10 cm, a na 1 m prosloj crvene ilovače i gara.

U ovoj sondi nastavlja se kulturni sloj s mnogo ostataka paljevine do 1,40 cm, te je na toj dubini otkriveno grlo amfore i fragment glatke sigilate. Na 1,50 pojavila se žuta, sterilna glina i prodire voda.

SONDA 5

Iskolčena je 13 m zapadnije od prethodne sonde, ima smjer sjever-jug, a veličinu $8\text{ m} \times 2\text{ m}$.

Nakon humoznog sloja odmah se ulazi u sloj s građevnim grupom izmiješanim s fragmentima keramike i životinjskih kostiju i zubi (goveda, svinje). Isti karakter imaju treći i četvrti otkopni sloj (40—80 cm), s tim što je vrlo mnogo kamene građe od urušenih zidova, zatim opeke i žljebnjaka od krovne konstrukcije. Sloj od 60—80 cm dao je dosta fragmenata sigilate i od staklene posudice.

Na dubini od cca 75 cm dolazi se do solidnog temeljnog zida, širokog 92 cm, pravca istok-zapad, koji je sačuvan u visini od 40 cm. Nešto kasnije otkriven je drugi zid, smjera sjever-jug, slične kvalitete i dimenzija⁵. Budući da se u stvari radilo o križištu zidova koji se pružaju u svim smjerovima, sonda je proširena prema istoku (prostor 5 a, $3\text{ m} \times 2\text{ m}$), a u drugim pravcima nisu se mogli pratiti zidovi zbog kratkoće vremena i oskudnih financijskih sredstava. U blizini samog

⁵ O zidovima će biti detaljnije govora prilikom analize arhitekture u cjelini.

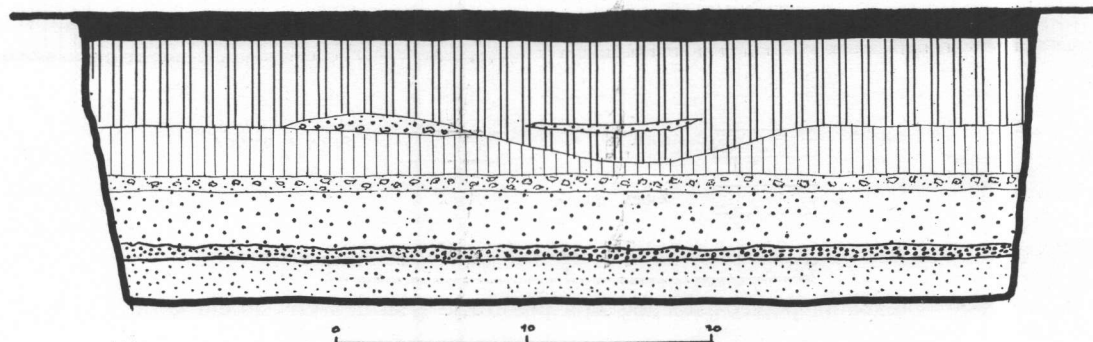
križišta, na dubini od 80 cm—1 m, nađeno je 8 gotovo cijelih tegula i žljebnjaka, dva velika čavla (T. XI, 6 i 7) i dosta gara od drvene građe (hrastovina i jelovina). Osim toga, ovaj je sloj dao nekoliko fragmenata sigilate i imitacije sigilate, dva željezna nožića (T. XI, 21 i 22) i kosti goveda i svinje. U proširenju 5 a, na istoj dubini, ležala je fragmentirana zdjela s ukrasom ureza i sgrafitom CANDIDA, a u blizini nje ulomci posude rađene rukom, koja podsjeća na situlu (T. V, 5 i VII, 16).

Kada se počeo skidati sloj od 1,20 naniže, probila je voda, zbog čega se moralo prekinuti s radom.

U toku druge kampanje 1963. god. ponovo je otvorena sonda 5 a, koja je dala križište rimskih zidova (T. I, 1), te je vršeno sistematsko proširivanje u svim smjerovima (prostori 6, 6 c 7 i 14), tako da je istražena površina od oko 200 m². Osim toga, nastavljeno je sondažno ispitivanje, i to na južnoj polovini lokaliteta (sonde 8—13) (vidi situacioni plan).

Na sistematski ispitanom prostoru oko sonde 5, kojem je veličina 15 m × 14 m, dispozicija slojeva slična je kao u sondama 4 i 5, tj. slojevi od 20—60 cm sadrže vrlo mnogo antiknog građevnog materijala od urušenih zidova — kamen, opeku, žbuku, gar i paljevinu, zatim dosta ulomaka keramike, osobito provincijalne, kosti goveda, konja, svinje, ovce, koze i divlje patke, a iznad samog zida u prostoru 6 c novac cara Gracijana (dubina 40 cm).

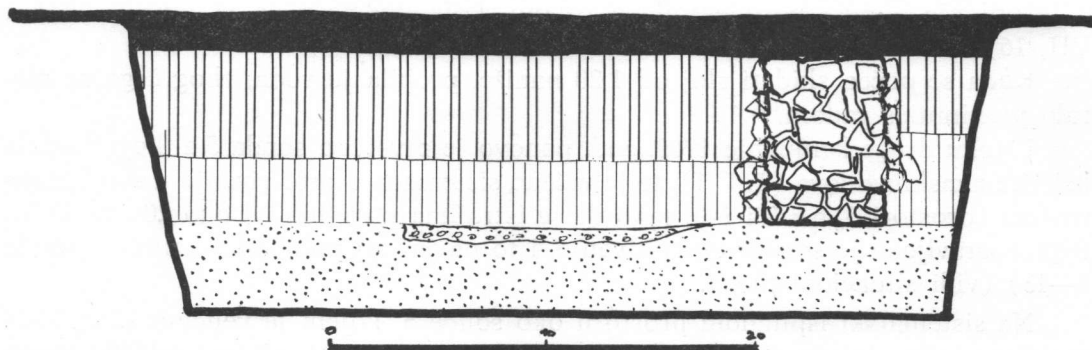
Na dubini od 50 cm vide se u prostorima, odnosno sondama 6 i 14, veće površine poda od crvene ilovače, debljine 10—13 cm (sl. 2 — tekst). U slojevima od 60 cm—1 m nađeno je također kamene građe i ulomaka opeke, od toga jedna u sondi 6 s pečatom L.OCT (dub. 90 cm).

Sl. 2. Pogled na dva poda i deblji sloj gara u sondi 6.

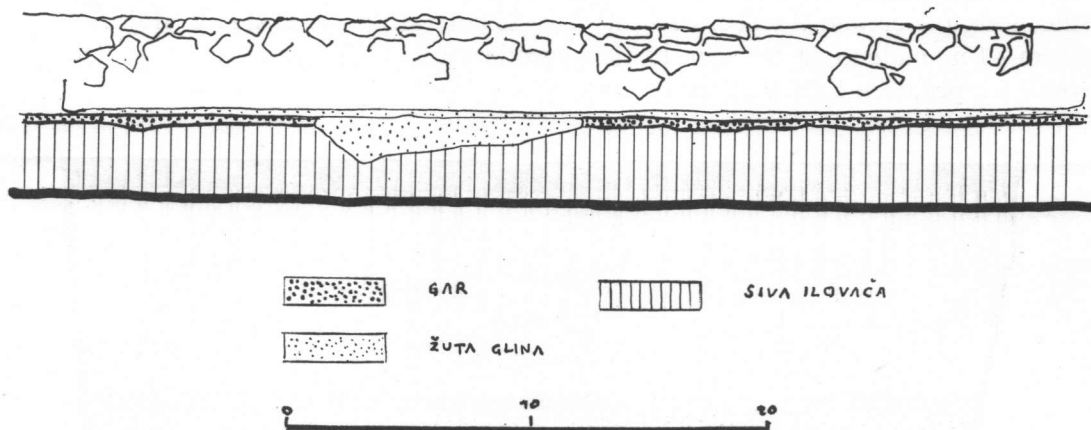
Na nivou od 80 cm dolazi se do drugog poda od crvene ilovače, koji je na površini paljen, a ima gotovo istu debljinu i strukturu (sonde 6 i 7, ista slika). Osim toga, bilo je mnoštvo keramike, importirane i domaće, fragmenata od staklene posudice, nekoliko predmeta od željeza — dva nožića, potkovičasti okov, spona, okov s karikom, četiri čavla i brončana pinceta (T. IX, 15 i XI, 9—12, 16, 25, 28 i 31). S ovim materijalom bile su izmiješane kosti i zubi goveda, konja, ovce i koze (sonde 4, 5, 6 i 7).

Na dubini od 75 cm dolazi se do rimskih temeljnih zidova, kojih su gornje partije gotovo potpuno uništene. Jedino se u sjevernom profilu sonde 7 može pratiti zid gotovo do humoznog sloja, ali je razlabavljen (sl. 3 — tekst). Ovaj je zid zajedno s temeljem visok cca 78 cm. Temelji završavaju na dubini od 1,10 m, a ukopani su u sloj sivožute gline u kojem ima arheološkog inventara.

Sl. 3. Pogled na razlabavljeni zid u sjevernom profilu sonde 7.

Neposredno ispod nivoa donjeg ruba temelja javlja se sloj paljevine, cca 5 cm debljine (1,15 m — 1,20 m) (vidi sl. 3 — tekst), koji je osobito dobro uočljiv ispod samog zida u sondi 7 (sl. 4 — tekst) te prati cijelu njegovu dužinu. U njemu i

Sl. 4. Zapadni pogled istočnog zida prostorije 1 sa debljim slojem gara.

ispod njega do dubine od 1,40 otkriveni su ulomci keramike, fragment opeke s valovnicama i veći željezni nož s drškom (T. XI, 29.), dok je sloj neposredno iznad paljevine 1 m — 1,15 m dao nekoliko fragmenata sigilate, među kojima i dva dna od posuda s pečatom. Na 1,40 m počinje sloj žute, sterilne ilovače s dosta pijeska. Otkriveni temelji pripadaju građevini od koje su potpuno ili djelomično oslobođene tri prostorije, odnosno prostora. Prostorija 1, koja je jedina u cjelini istražena i koja je ugaona, ima veličinu $4,50 \times 4,20$ m, a zidovi su joj visoki svega 40 cm (T. I, 2). U njenom zapadnom dijelu na 50 cm i 80 cm dubine sačuvani su većim dijelom ostaci podova od crvene ilovače, na površini paljeni. Zapadno od

nje leži prostorija 2, od koje je dijeli pregradni zid širok 45 cm. Ona je iste širine, ali još nedefinirane dužine (T. II, 1). Otvaranjem sonde 14 oslobođen je njen sjeverni zid u rasponu od 8 m, a da se nije došlo do zapadnog kraja prostorije (T. II, 2). Ovaj zid leži u istoj liniji sa sjevernim zidom prostorije 1. Od pregradnog zida obje prostorije nadovezuje se u smjeru sjevera, pod pravim kutom, masivni zid, koji je dug 10,5 m (sonde 6 i 6 c). Prekinut je nasilno tako da se ne može definirati prostor 3, kojem on predstavlja istočnu stranu. U sjevernom i južnom dijelu sačuvan je u visini od 40 cm, dok je u srednjem svega 20—25 cm visok (T. III, 1).

Zidovi su građeni od poluobrađenog, žućkastog vapnenca, tako da su veći kamenovi poslagani uz rub, a manji lomljenci, ubačeni u sredinu zajedno s većim valucima i pijeskom (T. III, 2). Kod sjevernog zida prostorije 2 rubni su kamenovi nešto manji (vidi T. II, 2).

Vezivna žbuka također je jako gruba, žućkaste je boje i ima vrlo krupan agregat šljunka i pijeska. Vanjska žbuka nije sačuvana, ali je u sadržaju prostora bilo dosta fragmenata, koji su također grublje fature i na površini vrlo malo zaglađeni (debljina 5—8 cm).

Na zidovima prostorije 1 i 2 vidljiv je deblji sloj sivkastobijele žbuke, koja je služila za poravnavanje temelja. Debljina je 3 cm, a agregat do 20 mm veličine. Na njoj se ne vide otisci opeka, po čemu se može zaključiti da je na temelj opet zidano u kamenu⁶ (vidi T. I, 2). Zgrada je imala drvenu konstrukciju krova pokritu tegulama i imbrices, što se lako može utvrditi po sadržaju prostorija i sonde, koje su bile pune krovnih opeka, gara od jelova i hrastova drveta te željeznih čavala raznih veličina.

Rušenje zidova i krova prouzročilo je uništenje podova.

Paralelno s ovim sistematskim radom u srednjem dijelu lokaliteta vršeno je sondiranje na njegovoj južnoj polovici, gdje su — kao što smo već spomenuli — iskolčene na raznim položajima sonde 8, 9, 10, 11, 12 i 13.

SONDA 8

Iskolčena je 6,5 m istočnije od sonde 7. Ima smjer istok-zapad, a veličinu 6 m × 2 m.

Ova sonda nije dala arhitekturu, ali je po sadržaju slojeva vidljivo da su zidovi potpuno uništeni (usitnjen kamen i opeka, zdrobljena žbuka, vrlo mnogo paljevine). Na dubini od 80 cm nalazi se trag poda na površini od cca 2 m × 2 m, a u debljini od 10—13 cm. Sonda obiluje keramičkim priložima, od kojih se ističe sigilata, fragmenti posude za tamjan s plastičnom valovnicom, fragment firma svjetiljke i dr. Otkrivena su i dva ulomka opeka s pečatom L.OCT i (L OC) T SI, na dubini od 60—80 cm i 80 cm—1 m. Osim toga, nađena su dva željezna noža, dva jako korodirana štapića i okov s proširenom glavom (T. XI, 21, 24, 27 i 32).

U zapadnom dijelu sonde sloj od 1,20 m—1,40 m dao je samo veći ulomak tegule (28 cm × 26 cm). Nakon toga ušlo se u sterilni sloj žute gline.

⁶ Vjerojatno su zidovi imali prerede od opeka, kako se to često javlja u Panoniji

na arhitekturi iz kasnocarskog vremena (npr. Sirmium, Cibalae, Aquae Jasae i dr.).

SONDA 9

Nalazi se 6 m južnije od sonde 6, ima pravac sjever-jug, a veličinu 3 m × 2 m.

Na 40 cm dubine pojavio se vrlo tvrd sloj nabijenog valuća, zbog čega je nastavljen rad u uskom pojasu uz rubove sonde (T. IV, 1). Sloj valuća sezao je do 80 cm dubine, a u njemu se našlo i nekoliko ovećih ulomaka keramike i novac Valentinijana. Sloj od 80 cm—1 m sadrži lomljeni kamen, čvrsto nabijen, te je u njemu bilo nekoliko željeznih čavala, dvije željezne šipke na kraju svinute u petlju i kosti konja i goveda (T. XI, 13, 14, 15, 26 i 30).

Ispod toga bio je naboj od sive gline debeo cca 30 cm. Na 1,30 m pojavila se žuta pjeskovita glina, posve sterilna, te je na 1,50 m obustavljen rad.

Presjek slojeva jasno pokazuje da se radi o rimskoj cesti (T. IV, 2). Ona je u stvari nastavak ceste iz sonde 1, koja je od obale Plitvice vodila u smjeru Ludbrega, a čiji se trag može pratiti i izvan areala samog lokaliteta.

SONDA 10

Iskolčena je 11 m južno od sonde 9. Ima pravac sjever—jug, a veličinu 4 m × 2 m.

Ova sonda nije dala zidove, ali zato mnogo građevnog materijala, po čemu se vidi da je arhitektura potpuno devastirana. U slojevima od 40 cm—60 cm otkriveno je dosta grube, domaće keramike, a slojevi od 60 cm—1 m sadržali su fragmente obične kućne keramike od žute i crvene gline. Osim toga, nađeno je nekoliko čavala, trn od pređice i manja pređica od željeza (T. XI, 34). U sjevernom dijelu sonde u sloju od 1,10 m—1,30 m ležao je oveći fragment posude za čuvanje hrane, bogato ukrašen s obje strane. Nakon dubine od 1,40 ušlo se u sterilni sloj.

SONDA 11

Udaljena je za 37 m prema zapadu od sonde 9. Položena u smjeru sjever—jug a veličina joj je 4 m × 2 m.

Karakter slojeva gotovo identičan onom u sondi 9, samo što gornji rub ceste leži za cca 20 cm pliće, zbog sniženog terena.

Struktura ceste slična, ali je sloj lomljenca nešto tanji. U sloju od 40 cm—60 cm otkrivena su četiri fragmenta grublje keramike i jako patinirani novac cara Klaudija Gotika (na dnu sloja).

Pravac ceste udara gotovo pod pravim kutom na cestu iz sonde 9. Ova cesta išla je u smjeru Kelemen—Varaždinske Toplice, te se može mjestimično pratiti izvan granica lokaliteta.

SONDA 12

Iskolčena je u najistočnijem dijelu južne polovine lokaliteta⁷. Ima oblik kvadrata, stranice 3 m.

⁷ Livada na kojoj je iskopana sonda 12 pripada istom kompleksu, ali je ostala u

privatnom vlasništvu Ozimec Stjepana. Teren je u tom dijelu nešto povišen.

Ova je sonda u prva tri otkopna sloja dala masu kamene građe i žbuke od potpuno uništene arhitekture. Niži slojevi do 1 m obiluju fragmentima keramike, i to najviše crveno obojenih tanjura. Sloj od 1,10 m — 1,40 m sadrži žutu glinu bez ikakvog priloga. Na 1,50 m prestaje se s iskopom.

SONDA 13

Udaljena je od sonde 11 za 13,5 m prema jugu, ali leži nešto istočnije. Pravac sjever—jug, veličina 4 m × 2 m.

Već se u drugom otkopnom sloju javlja mnogo usitnjene žbuke, ali kamena nema. Slijedi sloj valuća i šljunka, debljine 20 cm, u kojem se našlo fragmenata sive domaće keramike, te jedna fibula s petljom (T. IX, 15). Na 60 cm dubine ušlo se u sloj žučkastosive ilovače, u kojem su otkrivena svega četiri fragmenta grube keramike od crnosive gline.

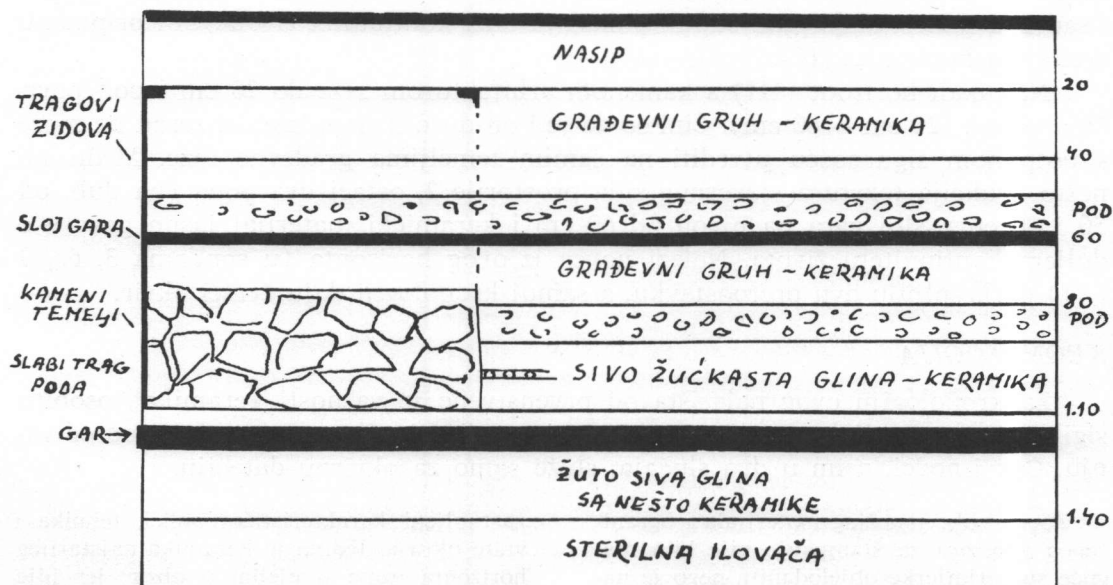
Sloj od 80 cm — 1,20 m sadrži sivu glinu bez priloga. Na 1,50 m javlja se kao u drugim sondama žuta pjeskovita glina, posve sterilna.

Za vrijeme dok su vršeni radovi seljak Franjo Kurtek iz Štefanca br. 39, našao je, navodno, vraćajući se s posla (18. X 1963), u samom profilu obale Plitvice nekoliko ulomaka keramike, među kojima i jedan od sigilate s ukrasom, te ulomak opeke s pečatom L.OC dosta izlizan. Prema njegovoj izjavi ležali su na dubini od preko 50 cm od gornjeg ruba obale.

To je ujedno sedma opeka s istim pečatom otkrivena na ovom lokalitetu.

STRATIGRAFIJA

Nakon analize slojeva i sadržaja u svim sondama može se razraditi stratigrafska shema ovog nalazišta (vidi idealnu shemu, sl. 5 — tekst).

Sl. 5. Idealna shema slojeva u sistematski istraženom dijelu lokaliteta.

Antikni kulturni sloj počinje već na 20 cm dubine ispod današnje površine zemljišta, a seže do 1,40 m. Do 40 cm on nije posve čist, jer se u sondama 2 i 2a javlja nekoliko fragmenata srednjevjekovne keramike, a isto tako i po koji ulomak recentne opeke. Tek od 40 cm dubine antikni sloj je intaktan.

Dispozicija slojeva u sondama dosta je slična, s tom razlikom da se u sistematski istraženom dijelu lokaliteta (sonde 5, 6, 6c, 7 i 14) može govoriti o tri horizonta (najstarijem, srednjem i najmlađem) u sondama 4, 8 i 10 o dva (srednjem i mlađem) a u ostalim samo o najmlađem horizontu (zapadni i istočni dio terena). Slojevi do cca 80 cm dubine imaju karakter građevnog gruha, krupnijeg ili sitnijeg, po kojem se vidi da je arhitektura uništena, pustošenjem i požarom, sve do temelja (iznivelirani temelji, jaki tragovi gorenja). Na 50 cm javlja se trag poda od crvene ilovače, na površini paljen (debljine cca 13 cm), a 10 cm niže sloj gara debeo svega 2—3 cm (vidljiv jasno u sondama 6 i 7).

Drugi pod (stariji) slične kvalitete i debljine leži na nivou od 80 cm (sonde 6 i 7).

Sloj od 75 cm — 1,10 m u sistematski istraženom dijelu sadrži kamene temelje. Oni su ukopani u sloj sivo žućkaste gline, koji sadrži arheološki inventar po karakteru stariji od onog iz slojeva iznad razine poda na 80 cm dubine. Da su zidovi sezali gotovo do današnjeg humoznog sloja, pokazuje zid u sjevernom profilu sonde 7 (vidi sl. 3).

Neposredno ispod temelja nalazi se deblji sloj gara (5 cm), a niže njega nastavlja se kulturni sloj do dubine od 1,40 m.

Nakon toga dolazi sloj žute gline s dosta primjese pijeska, koji je potpuno sterilan.

Najdublji sloj, ispod linije gara (1,20 — 1,40 m) po svom je arheološkom inventaru najraniji te pripada najstarijem horizontu (I) ovog lokaliteta, koji je morao stradati u požaru. Slojevi od 1 m — 1,20 m i od 80 cm — 1 m po kvaliteti i sadržini materijala srodni su, ali pokazuju duži kontinuitet života. Oni pripadaju srednjem horizontu (II).

Najmlađi horizont (III) s kamenom arhitekturom seže do 20 cm ispod površine terena (20 cm — 80 cm). Čini se da je i on duže trajao, iako se zasad ne može s potpunom sigurnošću utvrditi na samim temeljima građevne faze. Međutim, nešto drukčija tekstura sjevernog zida prostorije 2, ostaci dva poda (na dub. od 50 i 80 cm), sloj gara na nivou od 60 cm i keramički materijal jasno govore o duljem kontinuitetu života. Nalazi novca iz ovog horizonta (u sondama 3, 6c, 9 i 11) potkrepljuju ovu pretpostavku, a samoj kronologiji daju čvršći okvir.

KRONOLOGIJA

Za kronologiju ovog nalazišta od prvenstvene je važnosti keramika⁸, osobito sigilata, jer materijal od željeza ne može pomoći pri užem vremenskom određivanju. Čak i novci, osim u dva slučaja, služe samo za okvirnu dataciju.

⁸ Zbog velike množine materijala i ograničenog prostora za štampanje nije bilo moguće sve primjerke objelodaniti, nego je načinjen izbor prema slojevima, tako da su

zastupljeni karakteristični oblici, tehnike i vrste ukrasa. Jedino je keramika najstarijeg horizonta uzeta u cjelini u obzir, jer nije zastupljena u velikom broju.

NAJSTARIJI HORIZONT (I)

Najniži sloj koji se nalazi ispod sloja s paljevinom (1,20 — 1,40 m) dao je relativno malo arheološkog sitnog inventara, i to isključivo keramiku. Zastupljena je tera nigra i obična kućna keramika.

Od tera nigre posuda nađena su četiri fragmenta u sondama 6 i 7. To su:

- a) fragment zdjele od sive gline, tamnosivo obojene, s prstenastim rubom i profilacijom na prijelazu u dno. Ukrašen s tri reda ureza (Kerben). (9 cm × 7 cm). Inv. 10. 435b. (T. V, 1);
- b) manji fragment zdjelice s profilacijama i tri niza gustih i dubljih ureza. Glina svjetlije siva i glačana. (4 cm × 4,2 cm). Inv. 10. 435c. (T. V, 2);
- c) fragment čašice, neznatno podebljanog ruba, finije fakture i tanje stijenke. Ukrašena plitkim kanelurama, raščlanjenim okomitim urezima. Grafitirana. (3,7 cm × 2,7 cm). Inv. 10. 438 (T. V, 3);
- d) fragment dna tanjura s vijencem gustih ureza u redovima. Glina svjetlije siva i glačana. (5,4 × 4 cm). Inv. 10.438b. (T. V, 4).

Na prva tri primjerka osjeća se latenska tradicija kako u tehnici izradbe (dimljenje, glačanje) tako i u samom obliku i ukrasu, što je karakteristično za keramiku ranocarskog vremena I st. i prve polovine II st.⁹

Što se tiče četvrtog primjerka, njegov je ukras preuzet sa sigilata, a preko ovih i s helenističkih crno firnisanih tanjura¹⁰, te po svojoj finoj i preciznoj izradbi pripada importu ranocarskog vremena (I st.).

Grublje domaće posude s dosta primjese pijeska i čestica kvarca zastupljeno je fragmentima lonaca i dolija za spremanje hrane. To su:

- a) posuda oštećenog dna, koja po obliku podsjeća na situlu. Uz nejednako podebljan rub utisnut je širi i nepravilni žlijeb. Po cijelom tijelu vide se tragovi rada ruku i modelarskog štapića. Glina sivosmeđaste boje. Ovo je rustični domaći proizvod vezan uz halštatske tradicije (promj. 13,5 cm, vis. 18,8 cm). Sonda 5. Inv. 10.438c. (T. V, 5);
- b) fragment crnosivog lonca razgrnutog ruba i trakastog oboda, s ukrasom vodoravnih i kosih brazda naizmjenično. Sonda 5. (12,3 cm × 7,2 cm). Inv. 10.436. (T. V, 6);

⁹ Analogije za zdjele s profilacijom prema dnu mogu se naći među kasnolatenskim i ranocarskim materijalom. I. Hunyadi, *Die Kelten in Karpatenbecken*. Diss. Pann. II, 18, 1942, T. LVIII, 19. — E. Bonis, *Die Kaiserzeitliche Keramik von Pannonien*, Diss. Pann. II, 20, 1942. T. XXI, 29 i p. 160 (Kesz-tely—Ujmajor i Patka). Slična, samo bez ukrasa, otkrivena u platformi bazena u Va-

raždinskim Toplicama (iz kraja I st. i prve pol. II st.). B. Vikić—Belančić, *Keramički nalazi i njihov doprinos za dataciju građevinskih faza antiknog bazena u Var. Toplicama*. *Starinar VII—VIII*, 1956—1957, p. 147, sl. 10, 1.

¹⁰ P. E. Corbett, *Palmette stamps from an Attic Black—Glaze Workshop*, *Hesperia*, XXIX, 3, 1955, T. 68 i 69.

- c) manji fragment donjeg dijela lonca s metličastim ukrasom, koji seže do samog dna.¹¹ Sivocrna glina, vidi se trag rada prstiju. (5,6 cm × 8 cm). Inv. 10.436b. (T. V, 7);
Ulomke dolija dale su sonde 5 i 6. Glina svjetlije i tamnije siva. Inv. 10437a-d;
- d) s metličastim ukrasom raspoređenim u zonama. (14 cm × 14,7 cm) (T. V, 8);
- e) s gustim i tanjim brazdama po cijeloj površini (13,2 cm × 9,4 cm) (T. V, 9);
- f) s metličastim ukrasom u raznim smjerovima i dvostrukom valovnicom, dublje urezanom (10,3 cm × 9,4 cm). (T. V, 10);
- g) s brazdama i nepravilnom valovnicom. (10,8 cm × 9,4 cm). (T. V, 11).

Lonci i posude za hranu redoviti su inventar panonskih naselja i vila rustika I i II st. Metličasti ukras i valovnica najomiljeniji su ornament, te su nasljeđe iz Latena.¹²

U sondi 4 nađen je na dubini od 1,40 m veći ulomak grla amfore s masivnom valjkastom drškom. Glina žućkastocrvena, dobre fakture (import). Inv. 10.438d (Promjer grla 9 cm).

U prva dva stoljeća carstva amfore su također čest materijal u naseljima, a javljaju se i u ranocarskim nekropolama, osobito jugozapadne Panonije.

Na osnovu analize materijala, koji na sebi nosi jake latenske tradicije (u jednom slučaju halštatske), može se najstariji horizont datirati u vrijeme od sredine I st. do sredine II st.

SREDNJI HORIZONT (II)

Sadrži dva sloja, koja leže ispod nivoa poda (80 cm) kamene arhitekture, a sežu do sloja s paljevinom, kojim završava život stariji horizont (1,20 m).

Već je ranije spomenuto (dio o stratigrafiji) da je materijal iz oba sloja srodan, ali da ipak ukazuje na stanovit vremenski kontinuitet, pa će stoga biti analiziran posebno. Osim toga, u nižem sloju (IIa), tj. od 1 m—1,20 m, nađena su dva fragmenta sigilata s radioničkim pečatom, koji su od osobite važnosti za datiranje ovog stratuma. Time je dobiven terminus post quem za najstariji horizont (I) i terminus ante quem za sloj neposredno iznad njega (IIb), kao i za najmlađi horizont (III).

¹¹ Ukras koji se javlja na loncima čest je i na urnama, pa se nekad teško međusobno razlikuju, tako da se tek po mjestu nalaza može odrediti njihova funkcija. Metličasti ukras, koji seže do dna posude, usko je vezan uz latensku tradiciju (E. Bonis, o. c., T. I, L). Najbliže analogije za naš primjerak imamo u Ptuj i Beču. B. Vikić-Belančić, Neka obilježja ranocarske

keramike u jugozapadnoj Panoniji, *Starinar* XIII—XIV, 1962—1963, p. 100, sl. 29, 19 i 30, 20. — A. Schörgendorfer, *Die Römerzeitliche Keramik der Ostalpenländer*, 1942, T. 11, 164)

¹² E. Thomas, *Römische Villa von Tac—Fövenypuszta*, *Acta Arch. Hung.* VI, 1—4, 1955, p. 137, sl. 7, 8—11. — B. Vikić-Belančić, *Starinar* XIII—XIV, p. 109, sl. 46.

SLOJ IIa (1 m — 1,20 m)

Ovaj je sloj dao dosta fragmenata sigilate, među kojima pored glatke ima nekoliko ukrašenih i dva već spomenuta s imenom majstora. Osim toga, našlo se ulomaka marmoriranih, firnisanih i tera nigra posuda, te običnih za svakidašnje potrebe. To su ovi primjerci:

- a) prstenasto dno tanjura ili zdjele od sigilate crvene boje, s prevlakom crvenonarandžastom, jačeg sjaja. U duguljastom polju pečat-SEDATIM (12,5 cm × 6,8 cm). Inv. 10.432. Sonda 6. (T. VI, 1).

Majstor Sedatus potječe iz poznate srednjogalske radionice, Lezoux, a bio je aktivan u vrijeme od Hadrijana do Antonina Pija¹³.

- b) donji dio čašice tipa Dragendorf 33 od crvene gline s prevlakom crvene boje i nešto oštećenim pečatom PRIVATIM (T. VI, 2). (8,7 cm × 5,2 cm). Inv. 10.433. Sonda 7.

Majstor Privatus djelovao je također u jednoj galskoj radionici istog vremena.

- c) fragment sigilate sa scenom lova. Vidi se glava jelena s polegnutim rogovima, na koga skače pas, dok ovog progoni lav, od kojeg su sačuvane samo prednje šape i gubica. Iznad toga je niz sitnih perla i veća, pravilna dvostruka jajnica s priljubljenim prutićima. Glina crvena, prevlaka crvenonarandžasta, srednjeg sjaja. Finija modelacija, ali reljef nešto izlizan. (6,7 cm × 5,3 cm). Inv. Grad. muz. VARAŽDIN 4.033 (T. VI, 3).

Ova sigilata potječe iz Lezouxa, i to III perioda, te se može datirati u vrijeme Trajan-Antonin¹⁴.

- d) fragment s tri kopljasta lista i stražnjim dijelom lava ili pantere u trku nadesno. Naziru se urezi na listovima. Iznad cik-cak traka i manja jajnica sa dva račvasta prutića. Glina i prevlaka crvena, jačeg sjaja. (6,2 cm × 4 cm). Inv. 10.442. (T. VI, 4). Sonda 5.

Ovakav motiv javlja se na istočnogalskim sigilatama iz istog vremena (Trajan-Antonin)¹⁵, što potkrepljuju faktura i boja gline i prevlake.

- e) fragment zdjele na kojem se vidi dio manje jajnice s kratkim prutićima, koji završavaju glavicom, te vrh listića. Prema fakturi istočno-galski proizvod, vjerojatno istog razdoblja. (5 cm × 4,5 cm). Inv. 10.443. Sonda 7;
- f) fragment zdjele tipa Drag. 37, s velikom, plastičnom jajnicom (dvostrukom). Dobre fakture, ali crvenonarandžasta prevlaka više djeluje kao firnis nego glazura. Vjerojatno srednjogalski primjerak iz II st. (10,5 cm × 5,6 cm). Inv. 10.444. Sonda 6;
- g) manji fragment donjeg dijela zdjele s ukrasnom trakom u obliku niza slova V sa svinutim krajevima i urezima. Ovaj je motiv čest na sigilatama iz Lezouxa, i to III perioda (Trajan-Antonin), a preuzele su ga i istočnogalske

¹³ G. Juhasz, Die Sigillaten aus Brigetio, Diss. Pann. II, 3, 1935, p. 153, 287.

¹⁴ Tip Dechelette 867. J. Dechelette, Les Vases céramiques ornés de la Gaule Romaine, 1904, p. 132.

¹⁵ E. Fölzer, Die Bilderschüssel der Ostgallische Sigillata Manufakturen, 1913, T. IX, 5 F T. XXII, 1, 13a i 9, T. XXXI, 751.

radionice. Naš je primjerak iz Lezouxa¹⁶. (5 cm × 2,5 cm). Inv. 10.444b. (T. VI, 5). Sonda 5a;

- h) dva fragmenta glatkih sigilata posuda tipa Drag. 37 i 33, koje su prema glini i prevlaci izašle iz istočnogalskih radionica. Te su radionice mnogo eksportirale svoju robu, među ostalim i u Panoniju sve do Markomanskih ratova¹⁷. (12,2 cm × 8,6 cm i 5,7 cm × 5,6 cm). Inv. 10.434a, b. Sonda 6.

U ovom sloju nađeno je i fragmenata s marmorizacijom, svjetlije i tamnije crvene boje. Tako npr. oveće grlo vrča ili amfore s ukrasom vertikalno položenih jezičaca na prijelazu u ramena, dok fragmenti jedne posude fine fakture pokazuju narandžastu marmorizaciju, koja prekriva cijelu površinu u gustim ustalanim pojasi (10,2 cm × 6,2 cm; 9,5 cm × 6 cm). Inv. 10.445. Sonda 6 i 7. Prema marmorizaciji pripadaju prvoj polovini II st.¹⁸ (T. VII, 1).

Među crveno firnisanim fragmentima tanjura ravnog dna i neznatno uvijenog ruba mogao se rekonstruirati jedan primjerak. Glina svjetlije crvena, namaz tamnije crven. (Promj. 20,5 cm). Inv. 10.445 a. (Sonda 5 a). (T. VII, 2).

Drugi fragment pripada tanjuru koji imitira tip Drag. 36, a prevučen je firnisom narandžaste boje i facetiran s nutarnje strane. (7,7 cm × 5,3 cm). Inv. 10.445 b. (T. VII, 3).

Oba tipa tanjura bila su u modi u I i II st. carstva¹⁹.

Vrlo je lijep fragment pehara s naborima, kvalitetne fakture i firnisa. (6,2 cm × 4,8 cm). Inv. 10.446. (T. VII, 4). Sonda 7. Analogije s duguljastim naborima ukazuju na II st.²⁰

Tera nigra također je zastupljena s nekoliko ulomaka, npr.:

- a) fragment polukuglaste zdjelice s plitkim žlijebom ispod podebljanog ruba. Glina svjetlije siva, tamnije sivo dimljena. (9,4 cm × 6 cm). Inv. 10.435 a. (T. VII, 7). Sonda 6;
- b) fragment zdjelice zadebljanog ruba, blago zaobljene stijenke s profilacijom prema dnu. Tamnije siva glina. (T. VII, 5). Sonda 7;
- c) veći fragment zdjele s prstenastim obodom i profilacijom na prijelazu u strmije dno. Plavkastosiva glina, tvrde fakture i metalnog zvuka (9,6 cm × 4,5 cm). Inv. 10.449. (T. VII, 6). Sonda 5 a.

¹⁶ Juhasz, o. c., T. V, 8. — Fölzer, o. c., T. XXVII, 266.

¹⁷ Fölzer o. c., p. 51. Juhasz, o. c., p. 187.

¹⁸ Za ranocarsku mramoriranu keramiku karakteristično je, da se mrlje nanose pomoću tvrde spužve, dok se kod kasnijih primjeraka izvode debljim ili tanjim kistom. Oelman, *Keramik des Kastels Niederbieber*, Material, zur. Röm. Germ. Keramik, I, 1914, p. 7.

U Panoniji se ova roba javlja tek u II st., i to najviše iz galskih i rajnskih radionica.

Fragmenti iz Jalžabeta rađeni su u ranocarskoj tehnici.

¹⁹ E. Bonis, o. c., T. XXI, 39 i T. XXII, 2.

²⁰ Pehari s naborima najviše su producirani u porajnskim radionicama. Prvi put se javljaju u doba Flavijevaca, a ostaju u modi gotovo do kraja carstva, s tim da mijenjaju oblik nabora i tehniku izradbe. Crveni firnis dobre kvalitete i ovalni nabori karakteristični su za II st. Analogije za naš primjerak imamo s područja Panonije i Norika.

A. Schorgendorfer, o. c., p. 26, T. 17, 239 i 241. — E. Bonis, o. c., T. XVII.

Obično kuhinjsko posuđe dobro je zastupljeno fragmentima lonaca, zdjela, vrčeva od žućkaste, crvenkaste i smeđaste gline, na prijelomu sive uslijed nejednakog pečenja. (T. VII, 8—10).

Osim toga, javlja se u ovom sloju rustična keramika s dosta primjese pijeska i kvarca, a na nekim primjercima vidljiv je trag rada ruku. Tako npr. veći ulomak posude podebljanog ruba i ravnije stijenke, sa širim nepravilnim žlijebom, ispod koje je nareskana traka. Glina žućkastosmeđa, stijenka debela. (11,3 cm × 10,5 cm). Inv. 10.450. (T. VII, 11). Na jednom fragmentu velike posude za hranu od sive gline vide se ispod horizontalnog ruba žljebovi, zatim rastegnuta valovnica, a po tijelu metličasti ukras (16 cm × 15 cm). Inv. 10.43 e. (T. VII, 12). Sonda 6.

Nađena su i dva fragmenta glinenih svjetiljki, i to: od nosa volutne svjetiljke tipa Ivanyi I (Loeschcke I) i fragment dna tzv. firma svjetiljke s pečatom COMVNIS (prva dva slova oštećena). (5,2 cm × 3,7 cm). Inv. 10.476. (T. VII, 13). Sonda 7.

Volutna svjetiljka tipa I omiljen je oblik ranocarskog vremena I i II st.²¹ Što se tiče firma svjetiljke majstora Comunisa, ona se može datirati do vremena Trajana, jer njegova djelatnost završava u prva dva decenija II st. Pripada starijoj generaciji sjeveroitalskih majstora te je razvio živ eksport, među ostalim i u Panoniju²².

Na osnovu analize cjelokupne keramike iz ovog sloja, te na temelju komparativnog materijala²³ i sigilate, može se sloj II a datirati u vrijeme od početka II st. do druge polovine II st.

SLOJ II b (80 cm—1 m)

I ovaj sloj dao je nešto fragmenata sigilate, tera nigre, crveno obojene keramike i obične kućne keramike od crvenkaste, žute i sive gline.

Od sigilata donosim samo tri fragmenta s ukrasom, i to:

- a) fragment s listom i viticom vinove loze, od crvene gline i s crvenom prevlakom dobre kvalitete i srednjeg sjaja. (8,8 cm × 5 cm). Inv. 10.451. (T. VI, 6). Sonda 14.

Ovaj je motiv omiljen na sigilatama Lezouxa, a vrlo je čest i na kasno-antoninским sigilatama iz Rheinzaberna²⁴. Naš je primjerak po fakturi rajncabernški.

²¹ D. Ivanyi, Die Pannonische Dampen, Diss. Pann. II, 2, 1935, p. 10.

²² Tržište mu je pored Italije bila Galija, Germanija, Britanija, Recija, Rimska Dalmacija i Panonija. S. Loeschcke, Lampen aus Vindonissa, 1919, p. 275.

²³ E. Bonis, o. c., T. XIII, 11 za naš primjerak T. X, 5; T. VI, 4; za naš T. X, 8; — K. Poczy, Acta. Arch. Hung. VII, 1—4, p. 96, sl. 6, 1 za naš T. X, 6. — A. Schörgendorfer o. c., T. 13, 192 za naš T. X, 4 i T. XII, 1 za naš T. X, 2.

²⁴ Tip lista sa sedam dijelova (plojki) Dechelette 1167 (Lezoux) i Ricken-Fischer tip P 57. Javlja se na velikom broju sigilata iz Rheinzaberna raznih majstora, kao npr. Cerialisa, Respectusa, Florentinusa, Comitilisa i dr. Ricken-Fischer, Die Bilderschüssel der römische Töpfer von Rheinzabern, 1963, p. 195. Za naš primjerak imamo direktnu analogiju u sigilati iz Rheinzaberna otkrivenoj u Lauriacumu. P. Karnitsch, Die Verzierte Sigillata von Lauriacum, 1955, T. 23, 3.

- b) fragment sigilate s figurom Venus i Herakla (?), između kojih je stup. Venus je zaogrnut peplosom, koji pridržava lijevom rukom, dok je desna uzdignuta i ispružena prema mišićavom muškarcu. Glina crvena, prevlaka crvenonaranđaste boje. (8 cm × 5,6 cm). Inv. 10.452. (T. VI, 7). Sonda 8.

Ovakav lik Venus (samo oslonjen na stup) prikazan je od većeg broja majstora, i to: Lezouxa, Blickweilera, Heiligenberga i Rheinzaberna iz kasnoantoninskog perioda²⁵. Naš je primjerak prema fakturi i prevlaci galski.

- c) fragment ukrašen stiliziranom rozetom i zrakasto postavljenim pojasiima s nazubljenim trakama. U međuprostorima vitica s listićem i list akanta. Glina svjetlije crvena, prevlaka tamnije crvena i nepostojana, te se otire. (6 cm × 4,5 cm). Inv. 10.453. (T. VI, 8). Sonda 14. Način ukrašavanja i faktura pokazuju da je ova sigilata izašla iz radionice Westendorf, koja je bila aktivna od kraja II st. do sredine III st.²⁶

Među fragmentima tera nigre ističe se veliki ulomak zdjele (rekonstruirana) polukuglastog oblika, trakastog ruba, koja je ukrašena pojasiima od po sedam redova gustih trokutastih ureza. Između pojasa je sgrafito CANDIDA. Ispod zadebljanog ruba plitki žlijeb. Po cijeloj površini blago facetirana. (Promj. 23 cm, vis. 9 cm). Inv. 10.454. (T. VII, 16). Sonda 5.

Iako je rađena u sličnoj tehnici kao ranocarske zdjele tog tipa, ona ima izrazito debele stijenke i zdepast trakasti rub, te predstavlja dekadansu tog tipa.

Otkriveno je dosta fragmenata rubova, stijenki, dna i drški lonaca, zdjela i tanjura od žućkaste, crvenkaste, smeđaste i sive gline, na kojima ponekad ima i tragova boje ili gorenja, Donosimo samo neke oblike:

- a) fragment tanjura ravnog dna i okomite, malo zavinute stijenke, dosta dubok. (6,2 cm × 6,8 cm). Inv. 10.455 a. (T. VII, 14). Sonda 5 a;
- b) fragment donjeg dijela tanjura s povišenom stajaćom plohom i zaobljenom stijenkom. Glina žućkastocrvena, mekša faktura. Inv. 10.455 b. (T. VII, 15). Sonda 7;
- c) fragment zdjelice s uvijenim i jače zadebljanim rubom. (T. XII, 4). Sonda 5 a;
- d) fragmenti lonaca slabije i jače razgrnutog ruba od crnosive gline. (T. VII, 18, 19). Sonda 6;

²⁵ Dechelette tip 184 (Lezoux). o. c., p. 38. — Stensfield—Simson, *Central Gaulish Pottery*, 1958, p. 61, 286. Ovaj je motiv preuzet i od istočnogalskih majstora, kao npr. Ianuariusa iz Heiligenberga, Avitusa iz Trieria, na sigilatama iz Rottenburga i dr. R. Forrer, *Die Römische Sigillata Töpfereien von Heiligenberg, Disheim...*, 1911, p. 149, sl. 81. — Fölzer, o. c., T. XXVII, 290 (naša se ne oslanja na stup).

²⁶ Ova je radionica najvećim dijelom preuzela repertoar ukrasa rheinzaberških radi-

onica, a djelomično i istočnogalski. Samo je faktura i prevlaka na njenim proizvodima slabija. Dosta su izvozile u Panoniju, a osobito u logore Limesa. Hefner, *Die römische Töpfereien in Westendorff, Obergermanische Archiv*, 1803; Kellner, *Zur Sigillata Töpferei von Westendorf, Sonderdruck aus Baier, Vorg. Blätter*, 26, 1961; K. Kiss, *Die Terra Sigillata Fabrik aus Westendorf, Arch. Ert*, 1946/48. Tip stilizirane rozete Ricken-Fischer 0 42 a.

e) dno posudice s užom prstenastom nožicom, tanje stijenke, crvene boje sa sedefastom prevlakom (6 cm × 5 cm). Inv. 10.455 c. (T. VII, 21);

f) donji dio posude, ravne stijenke, poput lonca za cvijeće. Glina siva, deblja stijenka. (7,5 cm × 7 cm). Inv. 10.455 d. (T. VII, 17). Sonda 5;

Većina ovih primjeraka ima bliskih analogija među keramičkim materijalom Ptuja, Varaždinskih Toplica i Osijeka, a na širem panonskom području Akvinkuma, Intercise, Vile Tac Fovenypuszta i dr.²⁷

NAJMLAĐI HORIZONT (III)

Ovom horizontu pripadaju slojevi od 40 cm—80 cm, koji sadrže u sistematski istraženom dijelu kamene temelje i podove, a u ostalim sondama tragove devastiranih zidova, te mnoštvo keramičkog materijala. Analiza keramike pokazala je duži kontinuitet života u ovom horizontu, a čini se da je bila i stanovita vremenska cezura, koju obilježava sloj gara na dubini od 60 cm. Da je život nastavljen, pokazuju ne samo nalazi keramike i željeznog alata u gornjim slojevima nego i novi pod u prostorijama (dub. 50 cm) i zid povezan blatom (sonda 2 a). Kako postoji očita razlika među keramičkim materijalom sloja 60 cm—80 cm (III a) i sloja 20—60 cm (III b), to će biti analizaran posebno.

SLOJ III a (60—80 cm)

Ovaj sloj dao je svega nekoliko fragmenata sigilate s tamnije crvenom prevlakom, manje postojanom (Rheinzbern, Westendorf), koja obilježava dekadansu sigilata tokom III st. Svi su fragmenti bez ukrasa.

Crveno obojena keramika i dalje se nalazi, samo je namaz boje više smeđast i lako se otire. Donosimo ove primjerke:

a) polukuglasta zdjela, uvinutog ruba s dva žlijeba i pojasom od tri reda ureza. Glina žućkasta, mekše fakture, namaz svjetlosmeđ, većim dijelom otpao. (10,5 cm × 8,6 cm). Inv. 10.456 (T. VIII, 1). Sonda 7;

b) tanjuri horizontalnog ruba, profiliranog ili koljenasto previnutog, tako da jače ili slabije visi. Namaz boje svjetlosmeđast ili narandžast, slabije kvalitete (10,4 cm × 5,8 cm; 9,2 cm × 5,5 cm; 6,4 cm × 8,2 cm). Inv. 10.457 a—c. (T. VIII, 2—5). Sonde 4, 5 i 8.

Veći broj fragmenata pripada običnom posuđu za svakidašnje svrhe iz prirodne boje gline — crvene, smeđe, žućkaste i sive kao npr.:

c) posudici kosih stijenki i ravnog ruba sa žljebovima od lončarskog kola na nutarnjoj strani (13 cm × 7,8 cm). Inv. 10.458. (T. VIII, 6). Sonda 4;

d) donjem dijelu ovećeg vrča od žućkaste gline s plitkim žljebovima na vanjskoj strani. Mekša faktura. (14 cm × 12,5 cm). Inv. 10.459. (T. VIII, 7);

²⁷ A. Schörgendorfer o. c., T. 20, sl. 10, 3 za naš T. XII, 4; T. 5, 76 za naš T. XII, 2. — K. Poczy, o. c., p. 123, sl. 10, 3 za naš T. XII, 4 i p. 122, sl. 9 i 11 za naš T. XII, 5 i 6. Mitteilung über Röm. Funde in Hedderheim, IV, 1907, T. I, 19 za naš T. XII, 12, T. I, 16

za naš T. XII, 9, T. V, 8 za naš T. XII, 11. Za primjerak sa sedefastom prevlakom (T. XII, 12) vidi K. Poczy, o. c., p. 115 (poč. III st.). Osim toga, dosta komparativnog materijala u keramičkim zbirkama Ptuja, Osijeka i Var. Toplica.

- e) lončićima jače ili slabije razgrnutog ruba od smeđaste i sive gline. Sonde 4 i 5 a. Inv. 10.459 a—c;
- f) fragment kadionice tzv. Räucherschale, s plastičnom valovnicom u dva reda, koja dosta strši od stijenke. Glina crvenkasta, na prijelomu crnosiva uslijed nejednakog pečenja. (7 cm × 5,7 cm). (T. VIII, 8). Sonda 4;
- g) nožica od tronožne posude s prstenasto podebljanim obodom. Glina žućkastosivkasta s dosta primjesa pijeska. (11,8 cm × 7,3 cm). Inv. 10.460 b. (T. VIII, 9). Sonda 4;

Grublje posude s primjesom pijeska i kvarca od crnosmeđaste i sivocrne gline također je zastupljeno, iako ne tako bogato kao u nižim slojevima. To su fragmenti:

- a) lonaca jače ili slabije razgrnutog ruba. Jedan ima žljebove na vratu i okomite brazde (dublje na truhu). (8,2 cm × 6,5 cm). Inv. 10.461. (T. VIII, 10). Sonda 6;
- b) posude neznatno uvijenog ruba, na obodu zadebljanog, i ravne stijenke. Uz rub ukrasa prekinute valovnice, a ispod nje horizontalni i kosi urezi naizmjenično. Na nutarnjoj strani također valovnice. (6,7 cm × 6 cm). Inv. 10.462 (T. VIII, 11);
- c) od posude sličnog oblika s paralelnim i okomitim brazdama naizmjenično. Glina crnosiva, vrlo grube fature. (7,3 cm × 5 cm). Inv. 10.463. (T. VIII, 12). Sonda 8;
- d) fragment posude s grubim metličastim ukrasom s obje strane. Glina smeđasta, s mnogo čestica kvarca. (6 cm × 5,6 cm). Inv. 10.464. (T. VIII, 13).

Sva ova keramika, iako u nekim oblicima još vezana uz tradicije ranocaraskog vremena, po svojoj fakturi i pečenju, debljoj stijenci, zdepastijim profilima, slabijoj raščlanjenosti, nepostojanom namazu boje i jednoličnijim oblicima, pokazuje stanovitu dekadansu keramičke proizvodnje, koja je karakteristična za III st. Import pomalo jenjava, a provincijalne radionice proizvode serijsku robu, kod koje se ne pazi dovoljno na obradu detalja — ruba, drške, dna i ukrasa.

Datiranje ovog sloja u III st. potvrđuju i analogije kako s našeg područja tako i s teritorija ostalog dijela Panonije i Norika²⁸. Osim toga, ovaj sloj leži iznad sloja II b, koji je sigilatom datiran u kasnoantoninsko doba i prve decenije III st.

SLOJ III b (40 cm—60 cm)

Prilikom analize keramike iz ovog sloja može se zapaziti da dominiraju dvije vrste keramike — plavkastosiva, glatkih stijenki i gruba s mnogo primjese kvarca i pijeska. Osim toga se prvi put javljaju ulomci posuda za drobljenje (tzv. Reibschale), koje imaju smeđu ili zelenu olovnu ocaklinu bilo po cijeloj površini, samo na nutarnjoj strani ili djelomično na vanjskoj strani²⁹. Kod dva primjerka

²⁸ K. Poczy, o. c., p. 122, sl. 9, 5 za naš primjerak T. XIII, 16; T. X, 7 za naš XIII, 11, T. X, 1 za naš XIII, 14, T. VII, 6 za naš XIII, 9.

A. Schörgendorfer, o. c., T. 6, 87 za naš primjerak T. XIII, 6; — K. Sagy, Intercisa I, T. XXIV, 10 i T. XXIII, 14. — Slične pri-

mjerke nalazimo među keramičkim materijalom iz Ptuja, Osijeka i Vinkovaca.

²⁹ Ovaj tip posude potječe iz Italije, gdje se javlja već u Augustovo vrijeme. U Panoniju dolaze u II st. te se proizvode i u domaćim radionicama. U kasnoantikno doba prevlače se olovnom ocaklinom,

vidljivi su tragovi crvene boje na horizontalnom rubu. Na jednom mrlje crvene boje djeluju kao marmorizacija (T. IX, 1 i 2). Inv. 10.464.

Gotovo identične primjerke nalazimo među materijalom iz Vile Tac Fövenypusztá, gdje je otkrivena radionica ocaklene robe, koju E. Thomas datira u posljednje decenije III st. i sam početak IV st.³⁰

Isto tako fragment jeane posudice iz sonde 7 s gustim urezima u pojasima, koji se izmjenjuju s pitko proturanim trakama, identičan je s primjercima iz ove radionice³¹. (5,2 cm × 2,5 cm). (T. IX, 3). Inv. 10.465.

Među fragmentima sivog posuda najviše je valjkastih drški od vrčeva, većih i manjih (T. IX, 4), a ponekad je drška trakasta, s plitkim središnjim žlijebom (T. IX, 5).

Osim toga, javljaju se dna posuda s užom, nestabilnom nožicom (tzv. Zapfenfuss), koja su karakteristična za kasnoantikne vrčeve, kao i grlo vrča s izljevkom, koji se po obliku i fakturi također može datirati u III i IV st.³² (9 cm × 7,6 cm). Inv. 10.466. (T. IX, 6, 7 i 8).

Grublje posude za spremanje hrane zastupljene su većim loncima i fragmentima dolija.

Lonci imaju najčešće razgrnut rub, jače zadebljan, ili zavinut i zdepast. Debljih su stijenki. Glina smeđasta, tamnije i svjetlije siva, na površini hrapava. Inv. 10.467. (T. IX, 9—11). Sonde 6, 8 i 9.

Fragmenti dolija pretežno su od smeđaste ili sive gline, debelih stijenki i horizontalnih rubova, koji su većinom posve glatki (T. IX, 13, i T. X, 1, 2 i 4), a nekad se na širokom rubu nalaze brazde (T. X, 2) ili duboki žlijebovi (T. X, 5). Vrat i tijelo ponekad su prekriti brazdama u horizontalnim ili raznim smjerovima (T. XV, 1 i 3) ili su ove raspoređene u snopovima i sežu gotovo do dna posude (T. X, 1), kao što je to bilo uobičajeno u početku carstva (I st.).

Ne samo karakter keramike iz ovog sloja, koja ga datira u III i IV st., nego i novci pokazuju da je naselje trajalo i u IV st. (najmlađi novac Gracijana, dub. 40—60 cm. Sonda 6 c).

Među građevnim materijalom otkriveno je pet ulomaka opeka s pečatom, pored dva već ranije spomenuta, koji potječu s istog terena. Svi imaju jednak radio-nički pečat, i to:

fragment iz sonde 2 a (sloj 60 cm—80 cm)	LOC
fragment iz sonde 6 (sloj 90 cm—1 m)	(L) OCT
dva fragmenta iz sonde 8 (sloj 60 cm × 80 cm i 80 cm × 1 m)	L OCT i CT SI (T. X, 6 i 7).
fragment iz 1947. god.	LOCT SE
fragment iz profila Plitvice	LOCT (inv. 10.468).

³⁰ E. Thomas, *Die Römerzeitliche Vilaa...*, T. LI, 12—18.

³¹ *Ibid.*, T. XLIX, 1—8. — *Römische Villen in Pannonien*, 1964, T. CCV.

³² A. Schörgendorfer, o. c., T. 41, 506, T. 37, 454, T. 41, 519 i 521. — K. Sagy, o. c., T. XXI, 5 i 6. — A. Sz. Bürger, *The Late Roman Ce-*

metery at Sagyar, *Acta Arch. Hung.* XVIII, 1—4, 1966, p. 202, 2 (grob 18) i p. 213 (grob 172, 1). B. Mitrea—C. Preda, *Necropoles du IVe siècle de notre ère découverte en Muntenie Bukuresti*, 1966, p. 360, fig. 228, 3 i p. 260, fig. 96, 2. Ima dosta analogija za lonce i vrčeve kao npr. p. 298, fig. 146, 7; p. 236 fig. 52, 5, p. 231, fig. 45, 3 i dr.

Ovo je pečat privatnog ciglara L(ucius) OCT(avius) Se(cundus)-a, od kojeg su nađene tri opeke s istim pečatom u Ptuju i Hajdini kod Ptuja³³ i jedna u termama u Varaždinskim Toplicama, a koji je vjerojatno djelovao u samom Ptuju i svojim proizvodima opskrbljivao okolno područje.

Prema položaju u kojem su opeke nađene one spadaju u srednji i mlađi horizont. Ranije smo, analizirajući keramiku iz ovih slojeva, konstatairali da pripada kraju II i III st. pa se stoga djelatnost ovog majstora ne može uže datirati, nego staviti u raspon od kraja II do kraja III st. Kao dopunu toj dataciji donosim podatak iz Varaždinskih Toplica, gdje je, kao što smo spomenuli, otkriven u nasipu kupališnog kompleksa iz vremena cara Konstantina (iza kaldarija, br. 8) ulomak s istim pečatom. Time on pripada građevnoj fazi koja je prethodila konstantinovskom razdoblju, što bi se okvirno poklapalo s naprijed pretpostavljenom datacijom.

Za kronologiju ovog lokaliteta od veće su važnosti i novci (5 komada), iako ne mogu uvijek precizno datirati sloj u kojem su nađeni, kao što je slučaj sa sondom 3, u kojoj su novac Aleksandra Severa (40 cm dub.) i novac Konstanacija II (30 cm dub.) ležali u blizini jedan drugog. U sondi 6 c, neposredno iznad samog temeljnog zida (40 cm dub.), otkriven je novac cara Gracijana.

Ova tri novca samo okvirno ukazuju na činjenicu da je naselje funkcioniralo kroz III i IV st., odnosno od doba Severa do Gracijana, što se gotovo poklapa s ostalim materijalom iz srednjeg i mlađeg horizonta.

Međutim, dva novca mogu pouzdanije datirati izgradnju cestovne mreže oko naselja, i to: trag ceste u sondi 11 u doba Klaudija Gotika, a cestu u sondi 9 u doba Valentinijana.

NOVCI³⁴

1. Av. IMP. ALEXANDAR PIVS AVG (222—235) Glava sa zrakastom krunom, nadesno Rev. PROVIDENTIA AVG SC Božica providnosti an fas, drži klasje i rog obilja, do nogu modius, lijevo	COH. 2. IV, p. 453, no. 511. (sonda 3) (T. XI, 1 a i b)
2. Av. IMP. CLAVDIVS P. F. AVG (268—270) Glava sa zrakastom krunom, nadesno Rev. VICTORIA EXERCIT Trofej s robom na desnoj strani, dolje	(sonda 11) (T. XI, 2 a i b)
3. Av. IMP. FL. VAL. CONSTANTIVS P. F. AVG (323—361)	

³³ J. Silagyi, *Inscriptiones Tegularum Pannonicarum*, Diss. Pann. II, 1, 1932, T. XXXI 54 a, b i d. — M. Abramić, *Führer durch die Denkmäler d. Stadt Poetovio*, p. 59.

³⁴ Zahvaljujem kolegi M. Gorencu, višem naučnom suradniku Arheološkog muzeja u Zagrebu i kolegici Zdenki Dukat, kustosu, za pomoć pri određivanju novca.

Glava s dijademom, nadesno (sonda 3)
 Rev. FEL. TEMPORUM. REPARATIO (T. XI, 3 a i b)
 Pobjednik okrenut nalijevo ubija sužnja do nogu

I
 u polju $\frac{\text{I}}{\text{SMTS}}$

4. Av. D. N. VALENTINIANVS P. F. AVG (sonda 9)
 Glava s dijademom, nadesno (T. XI, 4 a i b)
 Rev. GLORIA ROMANORVM
 Car s labarom u sredini, sužanj s lijeve strane
 u polju SISC

5. Av. D. N. GRATIANVS P. F. AVG (375—383) COH. 2, VIII, p.
 Glava s dijademom, nadesno 130, no. 34
 Rev. FELICITAS REIPUBLICAE (sonda 6 c)
 Viktorija ide nalijevo, drži vijenac i palmu (T. XI, 5 a i b)

D I
 u polju $\frac{\text{D I}}{\text{SISC}}$

Vjerojatno prekov u početku legende.

Napokon, za datiranje se mora uzeti u obzir i fibula, koja je otkrivena u sondi 13 (sloj 40 cm—60 cm). Fibula ima nešto spušten luk prema nožici, koja je uzvracena, te ima dvaput omotanu petlju. Iгла nedostaje. Materijal: bronca. Duž. 5,6 cm. (T. IX, 14). Inv. 10.478.

Ovaj tip fibule predstavlja retardaciju keltskog tipa, te se u Panoniji i Podunavlju javlja u većem broju, osobito u Carnuntumu i Brigetio. Patekova i Kovrigova smatraju da su pod germanskim utjecajem³⁵. One su u upotrebi kroz cijelo III st., a neke varijante sporadično se sreću i u IV st.³⁶

ZAKLJUČAK

Prema položaju lokaliteta i karakteru zidova i žbuka, koji su masivni i grube teksture i fature, u prvi mah se činilo da se radi o jednom fortifikacionom objektu koji je štiti prijelaz preko rijeke (rimski most) i sjecište antiknih putova prema Ludbregu (trag u sondama 1 i 9) i Varaždinskim Toplicama (sonda 11).

Međutim, detaljnija analiza cjelokupnog materijala pokazala je drugačiju sliku:

keramika ima izrazito nasebinski karakter;
 sedam opeka nose pečat privatnog ciglara Luciusa Octaviusa Secundusa;
 željezni alat — nožići, spone, ključ, okovi i čavli također pripadaju inventaru naselja;

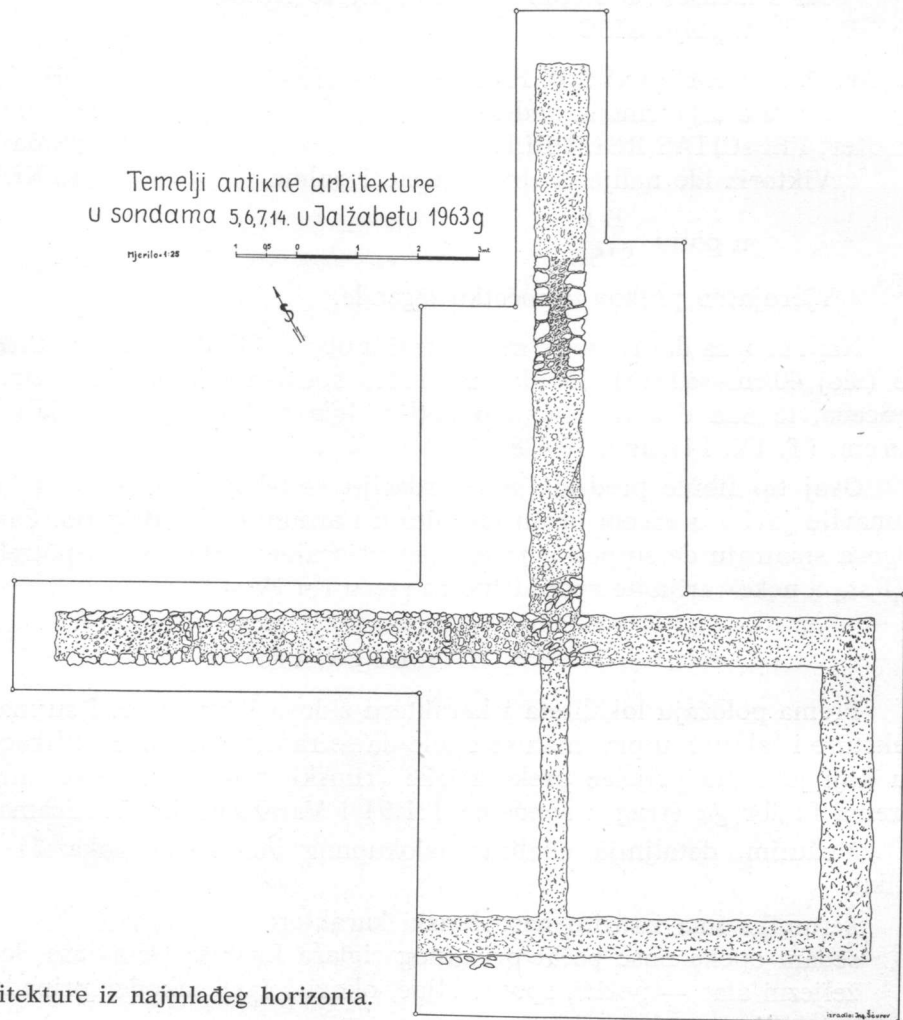
³⁵ E. Patek, *Verbreitung und Herkomst der römischen Fibeltypen*, Diss. Pann. II, 19, 1942, T. XXVI, 1 i p. 137. — I. Kovrig, *Die Haupttypen der Kaiserzeitlichen Fibeln in Pannonien*, Diss. Pann. II, 1937, tip XI, p. 122.

³⁶ E. Patek, o. c., p. 137. — B. Mitrea—C. Preda, o. c., p. 207, fig. 10, 1 i 2 i p. 382 fig. 251, 6.

velik broj kostiju domaćih životinja³⁷ — goveda, konja, ovce, koze i svinje, govori o uzgoju stoke, a kosti divlje patke i lisice o lovu, koji je i danas na tom području razvijen.

Uzimajući sve ove činjenice u obzir, dolazi se do zaključka da otkrivena arhitektura pripada kompleksu vile rustike, koja je vjerojatno, zbog izloženog položaja u nizini, u neposrednoj blizini Dravskog limesa, te zbog vremena svog funkcioniranja, bila masivno građena, odnosno utvrđena.

Takove su vile nađene u većem broju u Galiji, Germaniji i Panoniji, osobito u blizini Blatnog jezera (Balaton), te su karakteristične za kasnije razdoblje carstva³⁸.

Sl. 6. Plan arhitekture iz najmlađeg horizonta.

³⁷ Zahvaljujem prof. Stjepanu Vukoviću, koji je determinirao sve nalaze kostiju i zubi.

³⁸ Npr. Vile u Serville, Saarltdorfu, Tielbachu, Vila Stahl i dr. E. Swoboda, Rö-

11, 112 i 116. — Bonner Jahrbücher, 133, 1928, fig. 56. — Germania Romana, 2, 1924, T. XXVII. — Germania V, 1921, p. 65, fig. 5. — E. Thomas, Römische Villen in Pannonien, p. 389.

mische und Romanische Paläste, 1919, p. 105,

U Panoniji one se javljaju u III i početku IV st., te im prednja fasada na krajevima završava rizalitima, ali ako su jače utvrđene, imaju kule na sva četiri ugla. E. Tomas donosi sve varijante koje su dosad poznate u Panoniji³⁹.

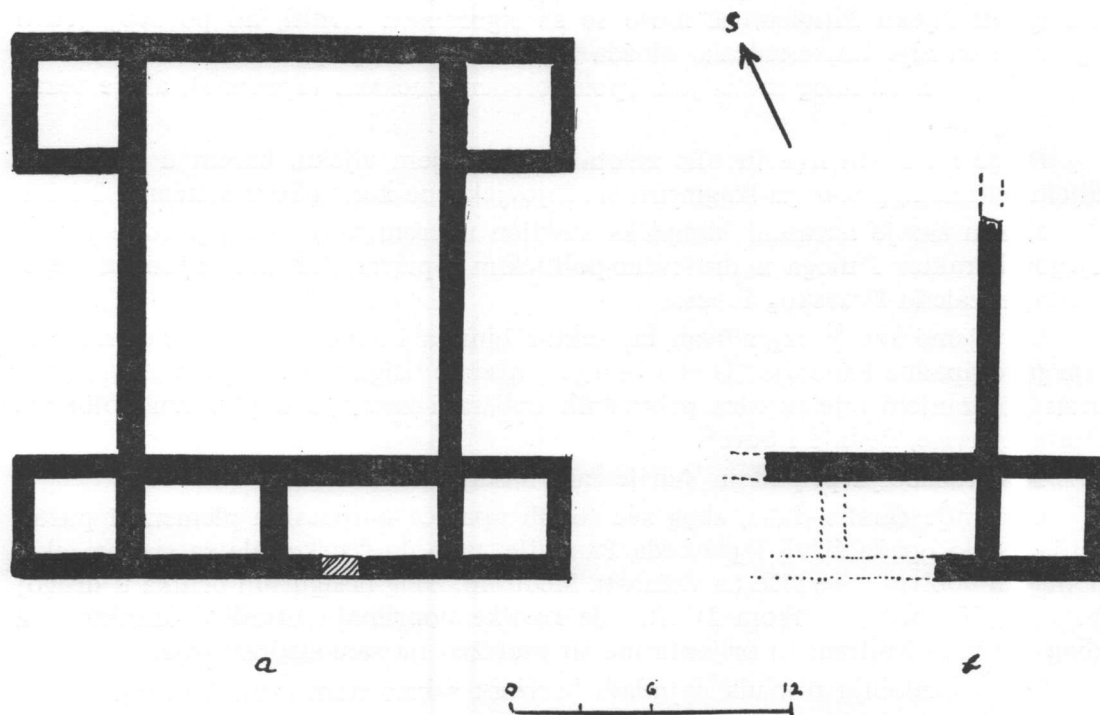
Iako tek malim dijelom istražena, arhitektura u Jalžabetu (sl. 6), po svojoj tlocrtnoj shemi, ima najbližu analogiju u III zgradi utvrđene vile u Gyulafiratot-Poganytelek iz III i IV st.⁴⁰

Jugoistočna ugaona prostorija 1 vile u Jalžabetu odgovara po položaju, veličini i debljini zidova prostoriji IV spomenute vile, a zid pravca sjever-jug prostora 3 zidu C, koji je u stvari istočni perimetralni zid građevine kao i kod naše vile (sl. 7 a i b). Arheološki materijal također je srodan⁴¹.

Thomasova datira ovu vilu u III i IV st., ali spominje i starije faze iz I i II st., od kojih ima i nešto tragova zidova (iz II faze).

Slična je situacija i s lokalitetom u Jalžabetu, koji također ima starije i mlađe faze života.

Najstarija je etapa, kao što smo već ranije konstatirali, markirana samo keramičkim nalazima i slojem paljevine, dok arhitekture u zasad istraženom dijelu

Sl. 7. Tlocrt vile rustike u Gyulafiratot-Poganytelek i jugoistočni dio vile u Jalžabetu.

³⁹ Po mišljenju nekih autora porijeklo rizalita treba tražiti u stoama helenističkog razdoblja. U samoj Italiji oni se rjeđe javljaju i nemaju fortifikacioni karakter. E. Thomas drži da vile s rizalitima predstavljaju tip provincijalne vile, koji je izrastao iz nužne potrebe zaštite i obrane. Za Panoniju je

karakterističan od III st. nadalje i ne mora biti vezan uz učvršćivanje limesa u kasno antikno doba (npr. za Valentinijana o. c., p. 359, fig. 174).

⁴⁰ E. Thomas, o. c., p. 44, fig. 19 i 20.

⁴¹ Ibid. T. CCVIII i CCV.

nema. Prema keramici može se ovaj horizont datirati u drugu polovinu I st. i u prvu polovinu II st. Iako debeo sloj gara govori o stradanju, život je obnovljen na istom mjestu.

Materijal (osobito sigilata) iz srednjeg horizonta, u koji su ukopani temelji kamene arhitekture i koji su pokrivali podovi prostorija, datira ovaj horizont od doba Trajana do prvog decenija III st.

Život se nastavlja u III stoljeću, te ovom razdoblju pripada kamena arhitektura. Osim keramike o tome govori i novac Aleksandra Severa (sonda 3) i Klau-dija Gotika (sonda 11), za čije je vrijeme vjerojatno izgrađena cesta prema Aquae Jassae, koja je išla uz zapadnu stranu kompleksa s arhitekturom (trag ceste u sondi 11), a koja se može pratiti i izvan areala lokaliteta. Za cara Valentinijana mogla je biti načinjena cesta uz južnu stranu građevine, koja je vodila u smjeru Ludbrega (Iovia), što potvrđuje nalaz novca u tvrdom sloju ceste u sondi 9 (trasa ove ceste može se pratiti izvan područja istraživanog terena). Nije isključeno da je i ranije postojala komunikaciona mreža.

Da li novac cara Gracijana (sonda 6 c) ukazuje na završetak života antiknog naselja uz rijeku Plitvicu, ne može se sa sigurnošću tvrditi, ali po svoj prilici zgrada tada nije funkcionirala. Možda toj kasnoj fazi pripada zidić u sondi 2 a, koji je građen od istog materijala (poluobrađeni žućkasti vapnenac), ali je vezan samo blatom.

Da je na istom mjestu bilo života i u srednjem vijeku, barem u zapadnom dijelu nalazišta, pokazuju fragmenti srednjovjekovne keramike u sondama 2 i 2 a.

Nakon što je istražen kompleks stavljen u vremenski okvir, postaje jasniji njegov karakter i uloga u društveno-političkim i privrednim zbivanjima u neposrednom zaleđu Dravskog limesa.

U vrijeme kad je izgrađivan taj sektor Limesa i kada počinje jača urbanizacija jugozapadne Panonije (II st.) bilo je potrebno osigurati i njegovu ekonomsku bazu podizanjem cijelog niza privrednih dobara i zaselaka u plodnim dolinama Drave, Plitvice, Bednje i Save⁴².

Tom razdoblju pripadaju starije faze naselja u Jalžabetu.

U kasnije carsko doba, zbog sve češćih upadica barbarskih plemena i pustošenja, naglo opada živalj i privreda Panonije, tako da seoske vile sa svojom ekonomijom dobivaju sve više na važnosti. Međutim, zbog nesigurnih prilika u drugoj polovini III st. i početkom IV st. vile rustike poprimaju utvrđeni karakter⁴³, a zbog sve veće izoliranosti orijentirane su pretežno na samoudržavanje.

Ovom razdoblju pripada najmlađi horizont s kamenom arhitekturom.

Čini se da su uzgoj stoke, osobito goveda i konja, te lov bili glavna privredna grana vile rustike u Jalžabetu.

⁴² U poglavlju o vilama u dravsko-savskom području Thomasova donosi podatke koji su u poredbi s onim o vilama iz mađarskog dijela Panonije manjkavi i oskudni, jer se kod nas vrlo malo radilo na toj problematici. O. c., p. 336—352.

⁴³ U to je vrijeme cijelo carstvo utvrđivano i zaštićivano, tako da je poprimilo, prema navodu Rostowtzeffa, karakter utvrđene zemlje. Gesellschaft und Wirtschaft in Römischen Kaiserreich, II, 1929, T. I i LXII.

FORSCHUNG IN JALŽABET
EIN BEITRAG ZUR KENNTNIS DES LEBENS IM HINTERLAND
DES DRAVA LIMES

In Aufsatz werden die Ergebnisse der archäologischen Forschungen in Jalžabet, neben Varaždin, im Jahre 1962 und 1963 und zwar auf dem Gelände der Landwirtschaftsgenossenschaft dargelegt.

Die früheren Rekognoszierung dieses Gebietes (1947 und 1961) geben Grund zur Annahme, dass es sich um eine antike Fundstätte handelt, die in den Rahmen des Limes entweder unmittelbar oder als sein ökonomisches Hinterland gehört (Substruktionen der römischen Brücke am Ufer des Flusses, der Fund eines keltischen Schwertes und der an Silvanus von den Soldaten der XIII Legion gewidmete Altar).

Die Fundstätte liegt am Ufer des Flusses Plitvica, und die antiken Funde kann man an der Oberfläche im Umfang vom 300 m × 100 m verfolgen. Im Jahre 1962 wurden Forschungen im Nordteil des Terains (Sonden 1—5) und im 1963 die Sondierung im südlichen Teil (Sonden 5a—14) ausgeführt. Der systematisch erforschte Raum entstand durch Verbindung der Sonden 5, 5a, 6, 7, 8 und 14 und betrug die Fläche von 15 m × 14 m bzw. 210 m².

Nachdem der Verlauf der Grabung und der Inhalt der Sonden in kurzen Zügen dargelegt wurde, analysiert d. Vf. die im systematisch erforschten Raum entdeckte Architektur. Es handelt sich um massive Fundamente eines Gebäudes von welchen drei Räumlichkeiten ganz oder teilweise befreit worden sind (Abb. 5). Die Mauern sind sehr massiv, von grober Textur und der Malter enthält ein grobkörniges Agregat aus Kieselsteinen und Geröll (Taf. II, 2); sie sind ausgeglichen und mit einer dickeren Malterschichte überzogen (Taf. I, 2).

Im zweiten Teil des Aufsatzes wird die Stratigraphie und Chronologie der Grabung vorgelegt.

Die Schichten bis zu 75 cm Tiefe haben den Charakter eines antiken Baudammes (Schutt) mit viel Steinmaterial, gebrochenen Ziegeln, Malter und Brandresten. Nur in der Sonde 6 ist eine Wand fast bis zur heutigen Erdoberfläche erhalten. Die Analysen zeigen, dass die Architektur bis auf die Grundmauern zerstört ist. Die Grundmauern selbst reichen von 0,75 m—1,5 m Tiefe. In der Tiefe von 50 cm—60 cm werden die Spuren zweier Böden aus roter Tonerde sichtbar. Unter den Grundmauern auf 1,25 m Tiefe, befindet sich eine sichtbare Brandschichte (5 cm) und bis zu 1,40 m Tiefe setzt sich die antike Schichte fort, darauf folgt steriler gelber Lehm. Die tiefste Schichte unter der Brandlinie (1,20 m—1,40 m) gehört in bezug auf ihr archäologisches Inventar, besonders hinsichtlich der Keramik, zum ältesten Horizont der Siedlung (I), die vermutlich im Brand unterging.

Die Schichten von 1 m—1,20 m und 0,80 m—1 m Tiefe, sind der Qualität und dem Inhalt nach verwandt, zeigen aber eine längere Lebenskontinuität und gehören zum mittleren Horizont (II) der Siedlung. Der jüngste Horizont (III) (20 cm

—80 cm) mit seiner steinernen Architektur musste längere Zeit andauern, obwohl auf den bisher entdeckten Fundamenten keine Bauphasen zu unterscheiden sind. Indes verweisen die Reste zweier Böden (50 cm und 80 cm), eine dünne Brandschicht (60 cm Tiefe), eine mit Hüttenlehm gebundene Wand in der Sonde 2 (Tiefe 25 cm), sowie Keramik und Münzen auf eine längere Lebenskontinuität.

Für die Chronologie dieser Fundstätte ist, wie d. Vf. betont, die Keramik von hervorragender Bedeutung, besonders Sigillaten, weil Eisenfunde, wenn auch in grösseren Mengen entdeckt, für die nähere Zeitbestimmung nicht geeignet sind. Sogar Münzen, abgesehen von zwei Ausnahmefällen, dienen nur für eine beiläufige Datierung.

Auf Grund der Keramikanalyse in den Schichten und mit Hilfe der Parallelen datiert d. Vf. alle drei Horizonte folgendermassen:

- a) der älteste Horizont (I) (1,20 m—1,40 m) ins I. Jh. und die ersten Jahrzehnten des II. Jh.'s.
- b) der mittlere Horizont (II) (80 cm—1,20 m) von der Trajanzeit bis Anfang des III. Jh.'s.
- c) der jüngste Horizont (III) (20 cm—80 cm) mit steinerner Architektur in das III. und IV. Jh. (Abb. 6).

Bei der Zeitbestimmung sind zwei Münzen, die in den harten Schichten der römischen Strassen in den Sonden 9 und 11 (cca 60 cm Tiefe) entdeckt wurden, von grosser Bedeutung. Es handelt sich um Münzen von Claudius Gothicus (Sonde 11) und Valentinianus (Sonde 9); sie gestatten d. Vf. die Vermutung aufzustellen, dass die Strassen damals die nördliche und westliche Seite des architektonischen Komplexes entlang gebaut wurden und in Richtung der benachbarten Siedlungen Ludbreg (Iovia) und Varaždinske Toplice (Aquae Iasae) führten.

Die übrigen Münzen wie z. B. von Alexander Severus, Constantius II und Gratianus, geben einen Hinweis auf das Bestehen der Siedlung im III. und IV. Jh.

Die Funde der mittelalterlichen Keramik (Sonden 2 und 2a auf 20 cm Tiefe) beweisen, dass die Siedlungskontinuität bis in das Mittelalter feststellbar ist.

Diese Fundstätte gab sieben Ziegel in Fragmenten mit dem Stempel L OCT SE, die aus der Werkstätte Lucius Octavius Secundus (oder Secundianus) stammen, deren Produkte in Ptuj mit Hajdina (Poetovio) und Varaždinske Toplice (Aquae Iasae) ebenfalls vorhanden sind.

Im Schlusswort bemüht sich d. Vf. den Charakter und die Funktion der steinernen Architektur aus dem jüngsten Horizont zu bestimmen.

Es handelt sich voraussichtlich um eine Villa rustica, die, wegen ihrer exponierten Lage in der Ebene und in der Nähe des Drava Limes, massiv gebaut und wahrscheinlich auch befestigt war, wie dies bei vielen Villen der spätantiken Zeit in Gallien, Germanien, Dalmatien und Pannonien der Fall gewesen war.

Für die Villa in Jalžabet, obwohl sie nur teilweise freigelegt ist, findet sich eine naheliegende Analogie in dem Gebäude III der Villa rustica in Guylafiratot-Poganytelek (Abb. 6), die E. Thomas in das III. und IV. Jh. datiert (Römische Villen in Pannonien, 1964, p. 44).

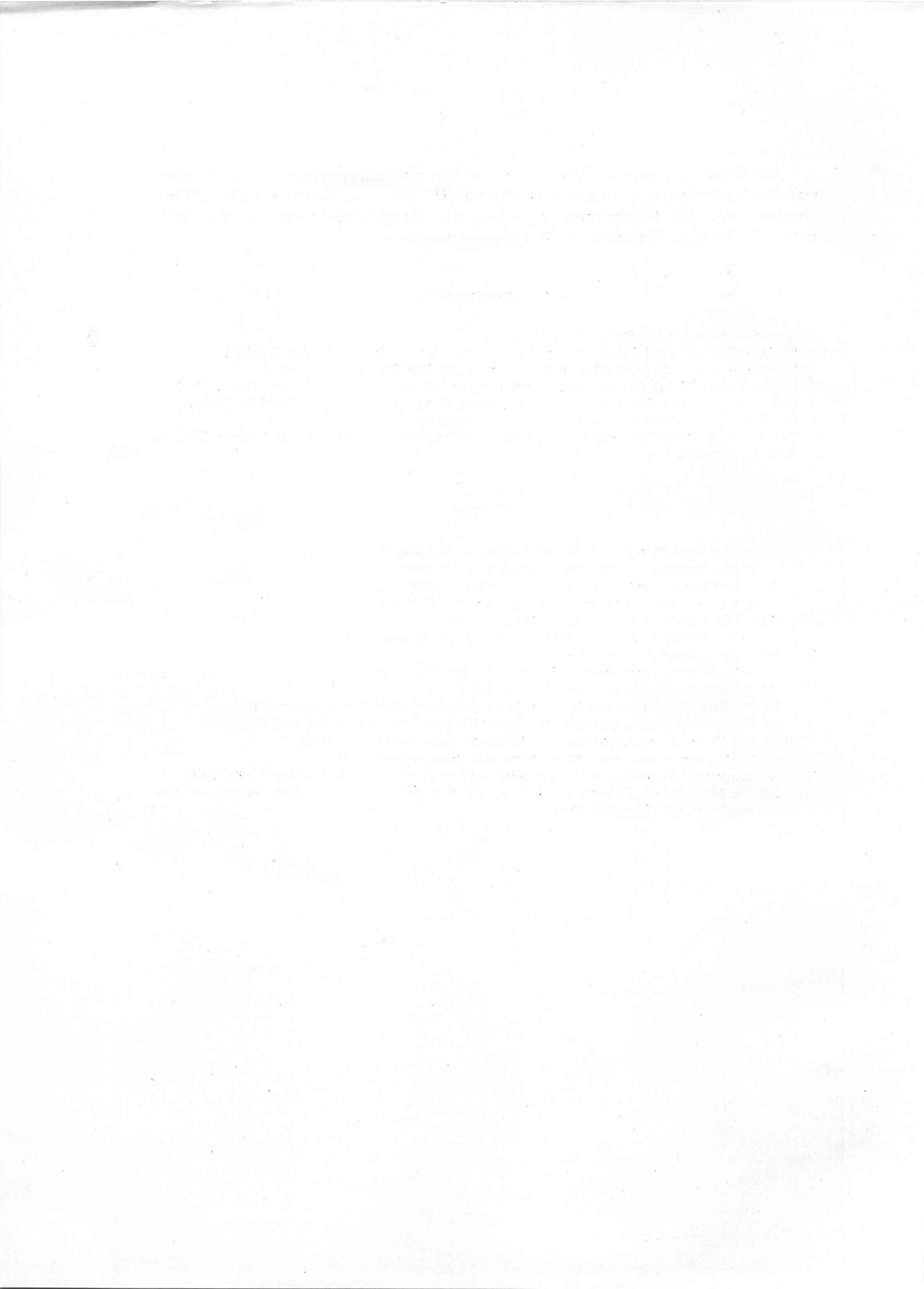
Auf Grund der grossen Menge Tierknochen und Zähne (haupts. von Rindern und Pferden) welche im jüngsten Horizont (III) entdeckt wurden, stellt d. Verf. abschliessend die Behauptung auf, dass die Hauptwirtschaftsweige der Villa rustica in Jalžabet Viehzucht und Jagdwesen waren.

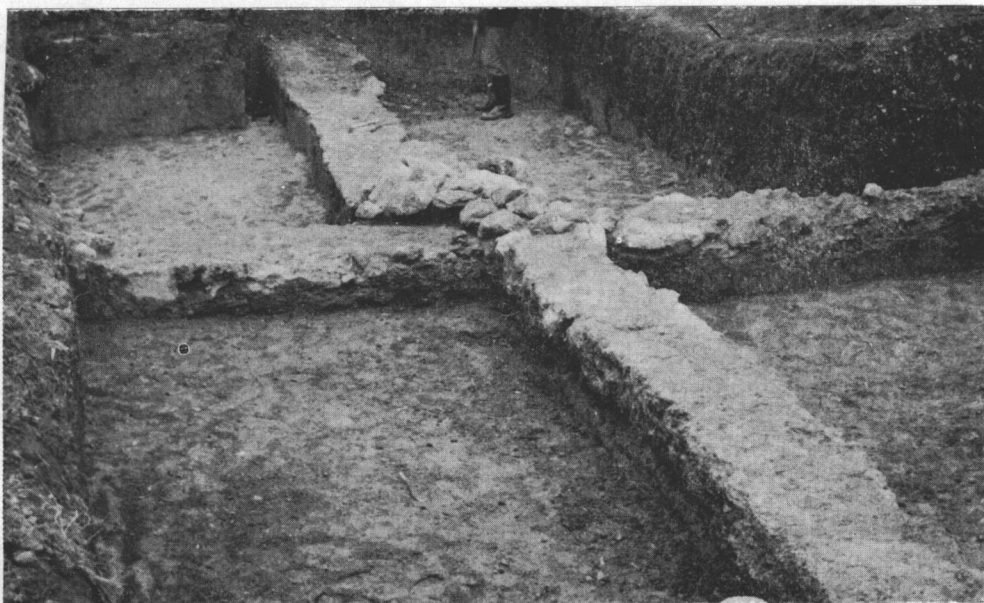
TEXTABBILDUNGEN

1. Situationsplan der Lokalität mit den Sonden.
2. Die Aussicht auf zwei Böden und auf die dickere Brandschichte in der Sonde 6.
3. Die Aussicht auf die gelockerte Wand in dem nördlichen Profil der Sonde 7.
4. Der westlichen Blick der östlichen Wand aus dem Raum 1 mit der dickeren Brandschichte.
5. Das ideale Schema der Schichten im systematisch untersuchten Teil der Lokalität.
6. Der Plan der Architektur aus dem jüngsten Horizont.
7. Der Grundriss der Villa rustica in Gyilafiratot-Poganytelek und der süd-östliche Teil der Villa in Jalžabet.

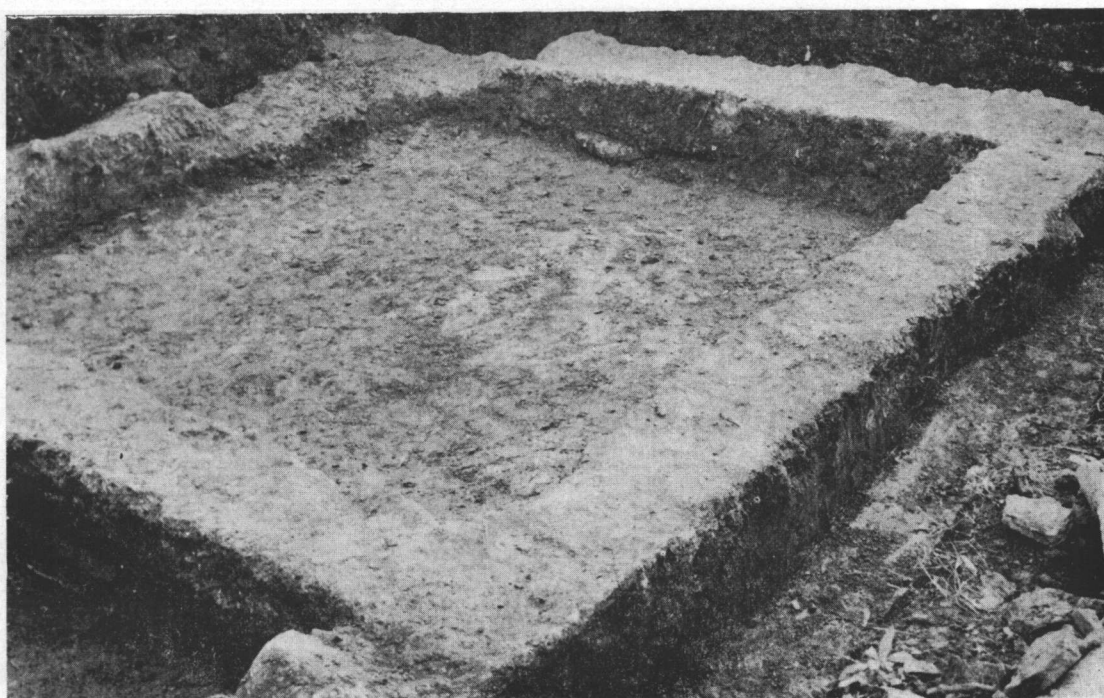
TAFELN

T.	I	1. Die Aussicht auf die Wändekreuzung in den Sonden 5 und 5a. 2. Die Aussicht auf den süd-östliche Teil des Raum 1.
T.	II	1. Der Raum 1 und der östlichen Teil des Raumes 2. 2. Die nördliche Wand des Raumes 2 (in der Sonde 14).
T.	III	1. Die Aussicht auf die östliche Wand des Raumes 3 und die südlichen Räume 1 und 2. 2. Der nördliche Teil der östlichen Wand des Raumes 3 aus grober Textur.
T.	IV	1. Strassenspur in der Sonde 9. 2. Querschnitt der Strassenschichten in derselben Sonde.
T.	V	Keramische Funde aus dem ältesten Horizont I.
T.	VI	Sigillata Fragmente aus dem mittleren Horizont (Schichten IIa und IIb).
T.	VII	Keramische Funde aus dem mittleren Horizont (Schichten IIa und IIb).
T.	VIII	Die Keramik aus dem jüngsten Horizont (untere Schichte IIIa).
T.	IX	Die Keramik aus dem selben Horizont (obere Schichte IIIb).
T.	X	Fragmente der Dolia und Ziegelsteine mit dem Stempel des Meisters L.OCT.SEC.
T.	XI	Die Münzen von Kaisern des III und IV Jhs. und die eisernen Gegenstände aus dem mittleren und jüngsten Horizont.

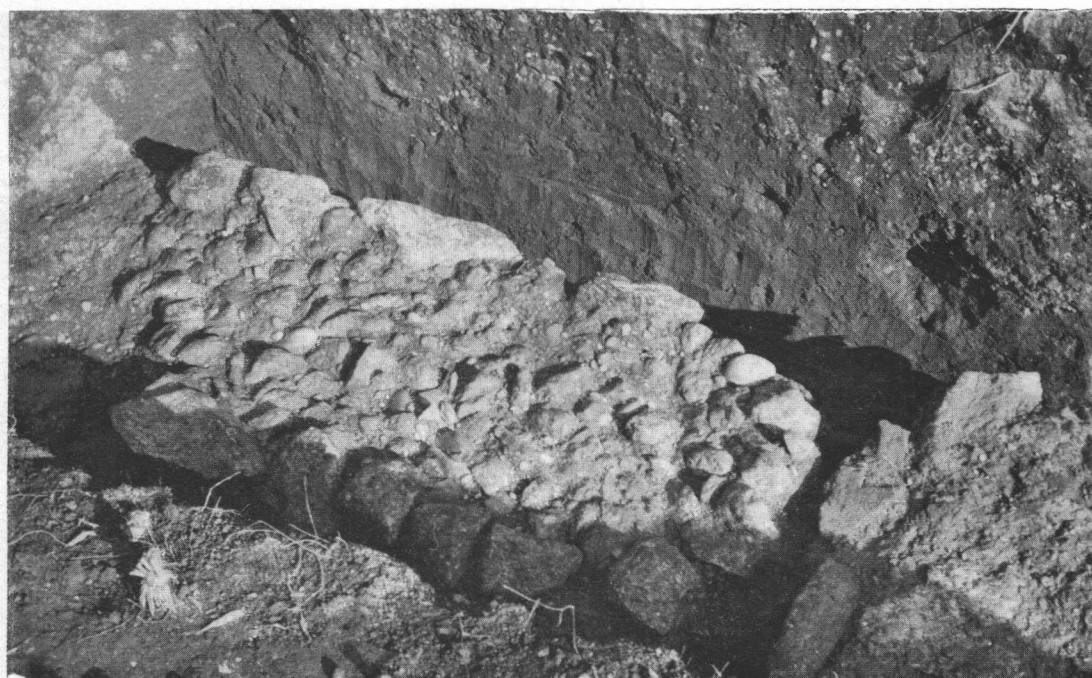
2

1. Pogled na križište zidova u sondama 5 i 5 a. 2. Pogled na jugoistočnu prostoriju br. 1.

1

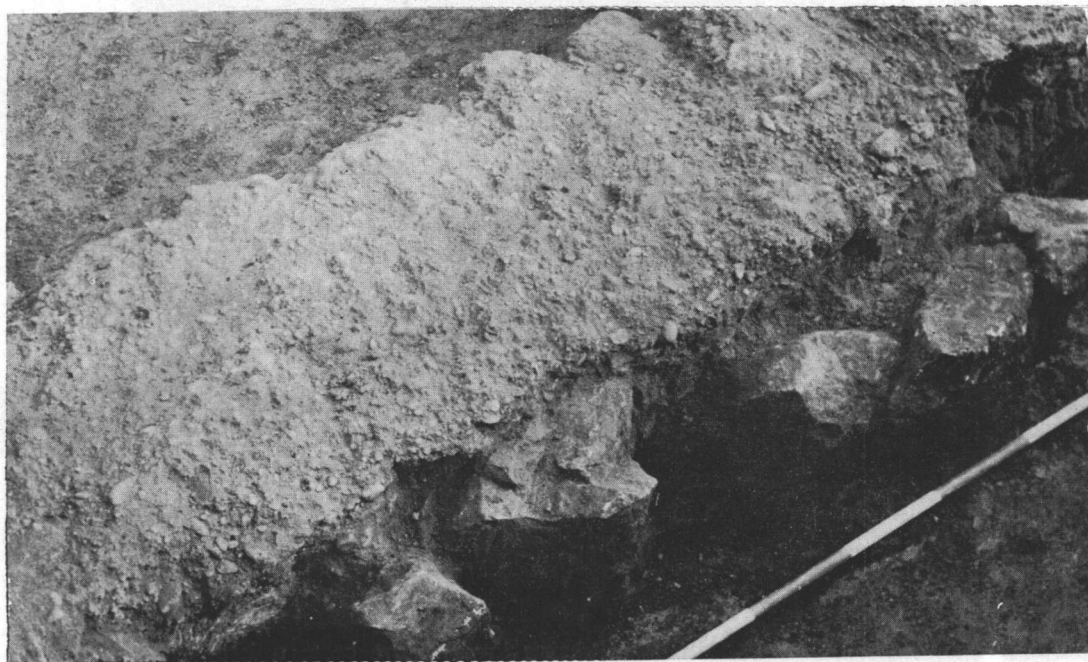

2

1. Prostorija 1 i istočni dio prostorije 2. 2. Sjeverni zid prostorije 2 (u sondi 14)

1

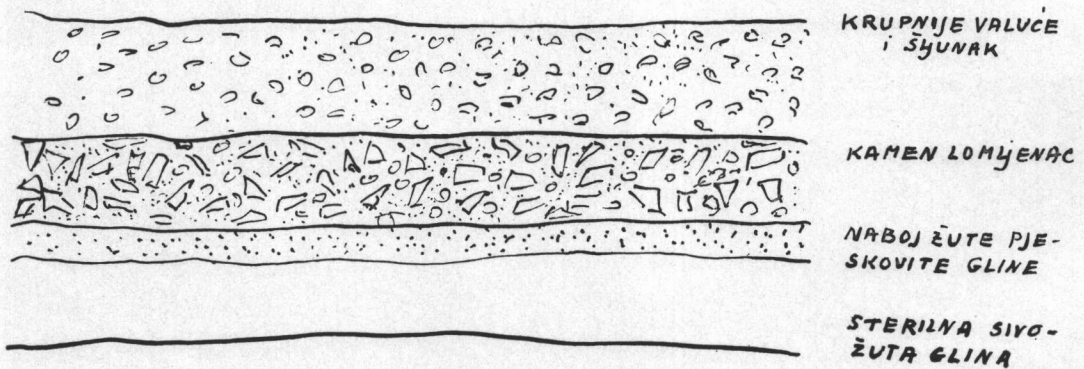

2

1. Pogled na istočni zid prostorije 3 i na južne prostorije 1 i 2.
2. Sjeverni dio istočnog zida prostorije 3, grube teksture.

1

KRUPNIJE VALUČE
I ŠUNAK

KAMEN LOMJENAC

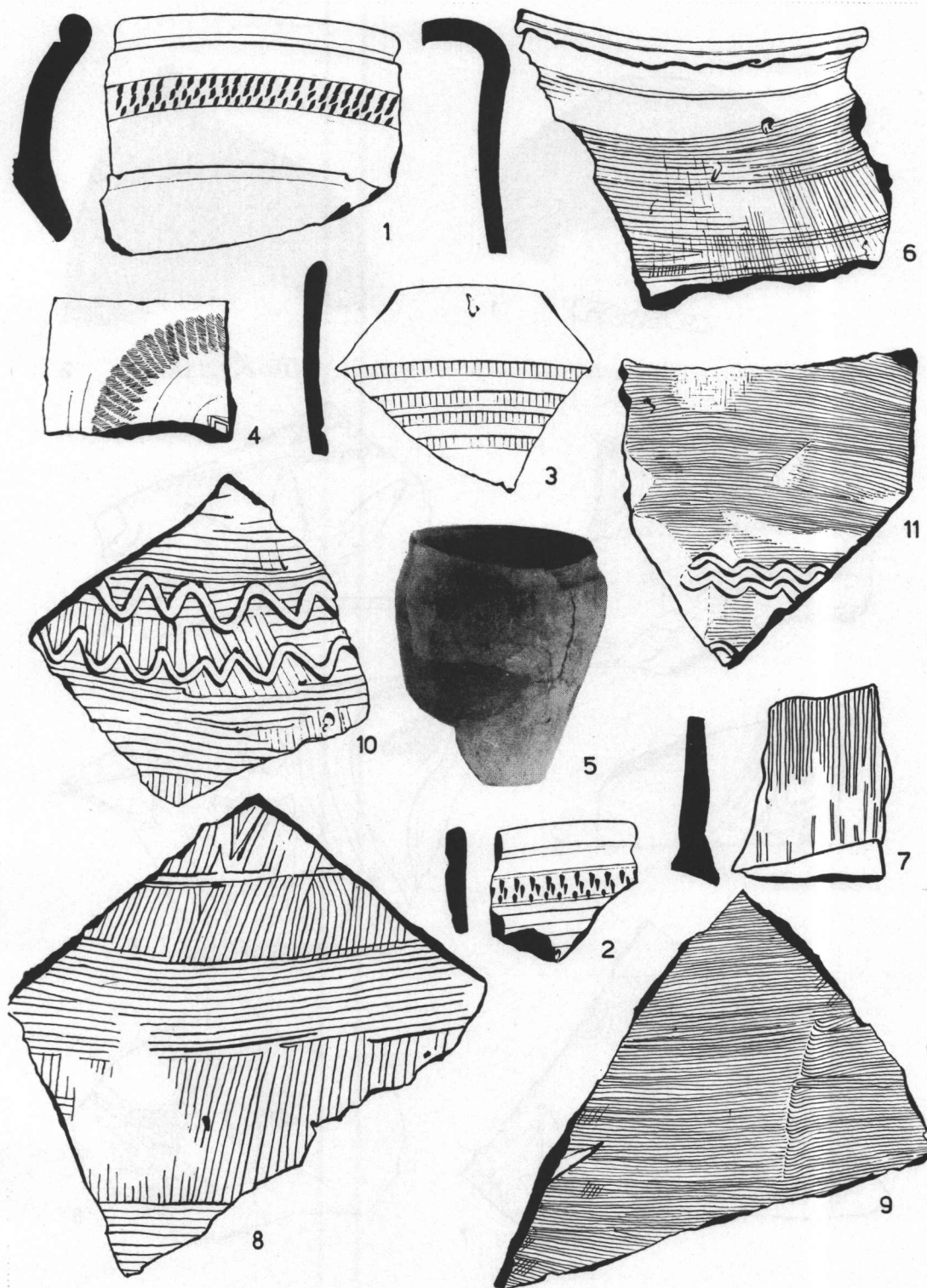
NABOJ ŽUTE PJE-
SKOVITE GLINE

STERILNA SIVO-
ŽUTA GLINA

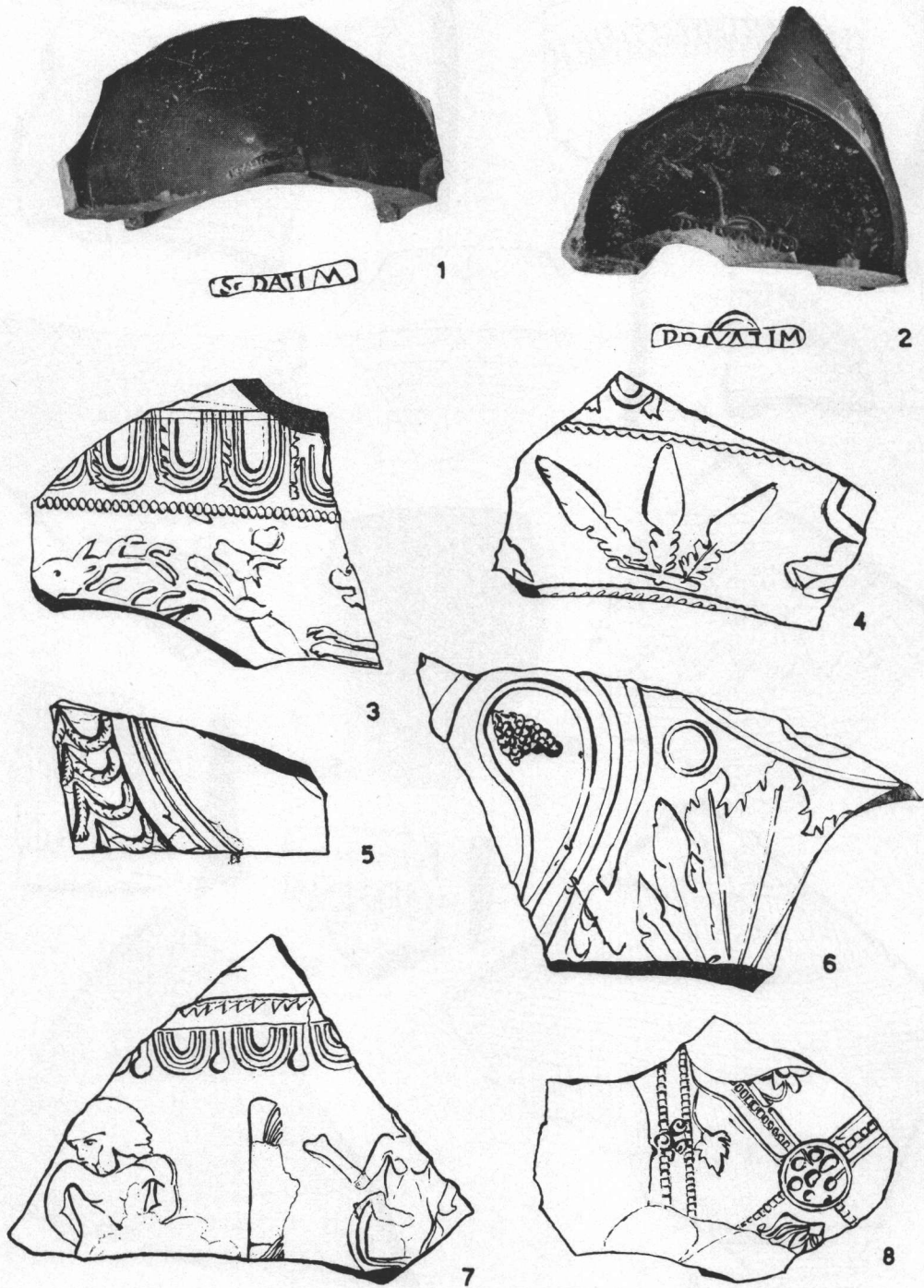
2

1. Trag ceste u sondi 9. 2. Presjek kroz slojeve ceste u istoj sondi.

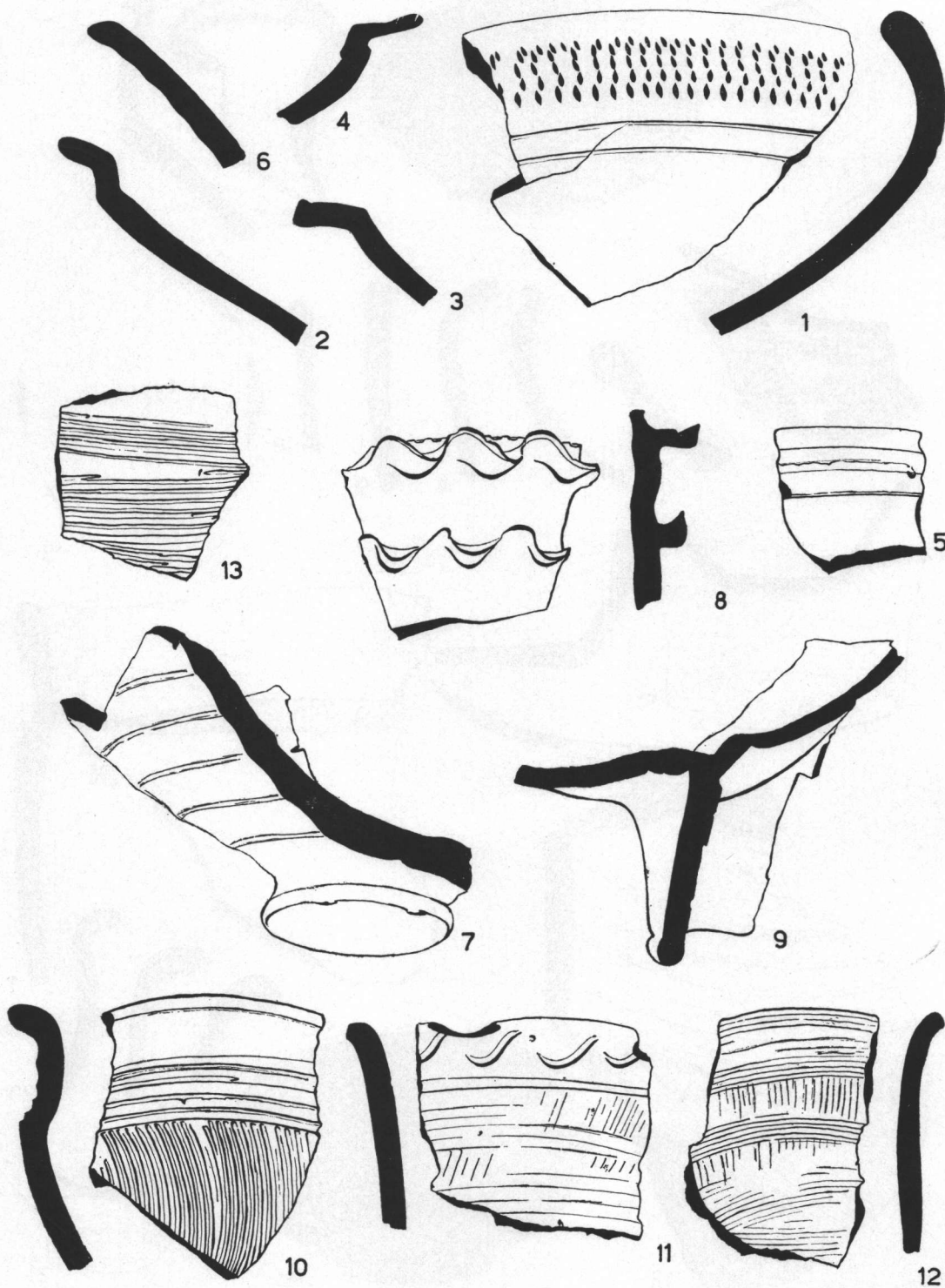
Nalazi keramike iz najstarijeg horizonta I.

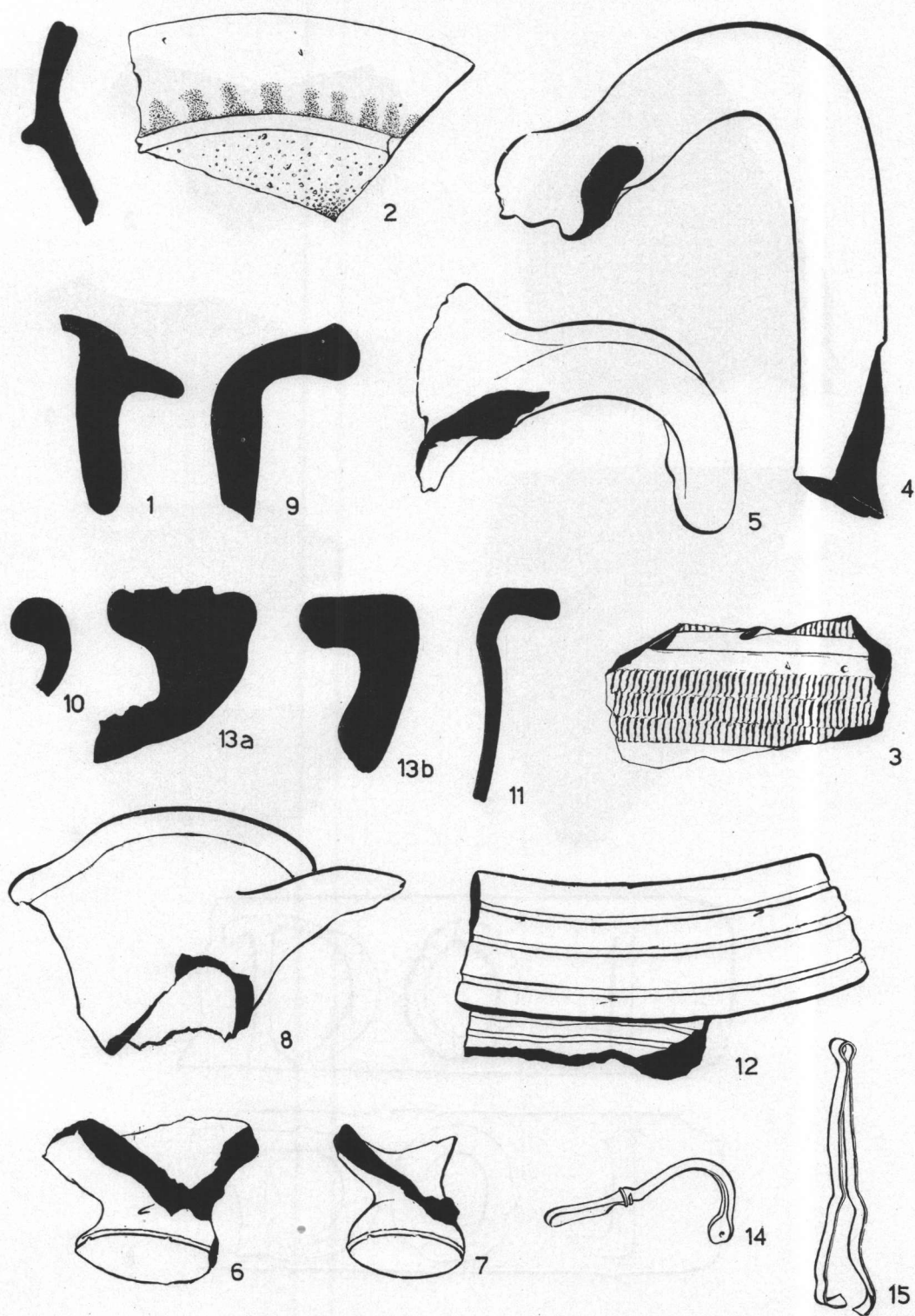
Fragmenti sigilate iz srednjeg horizonta (slojevi II a i II b).

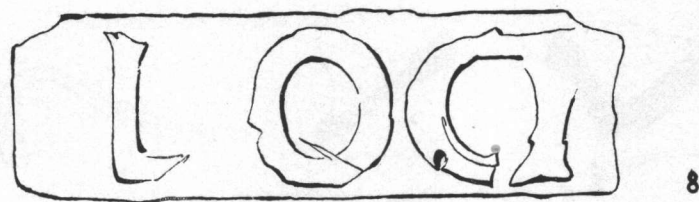
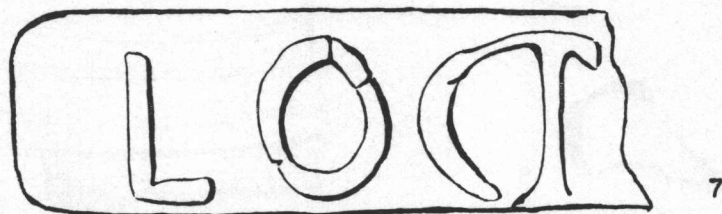
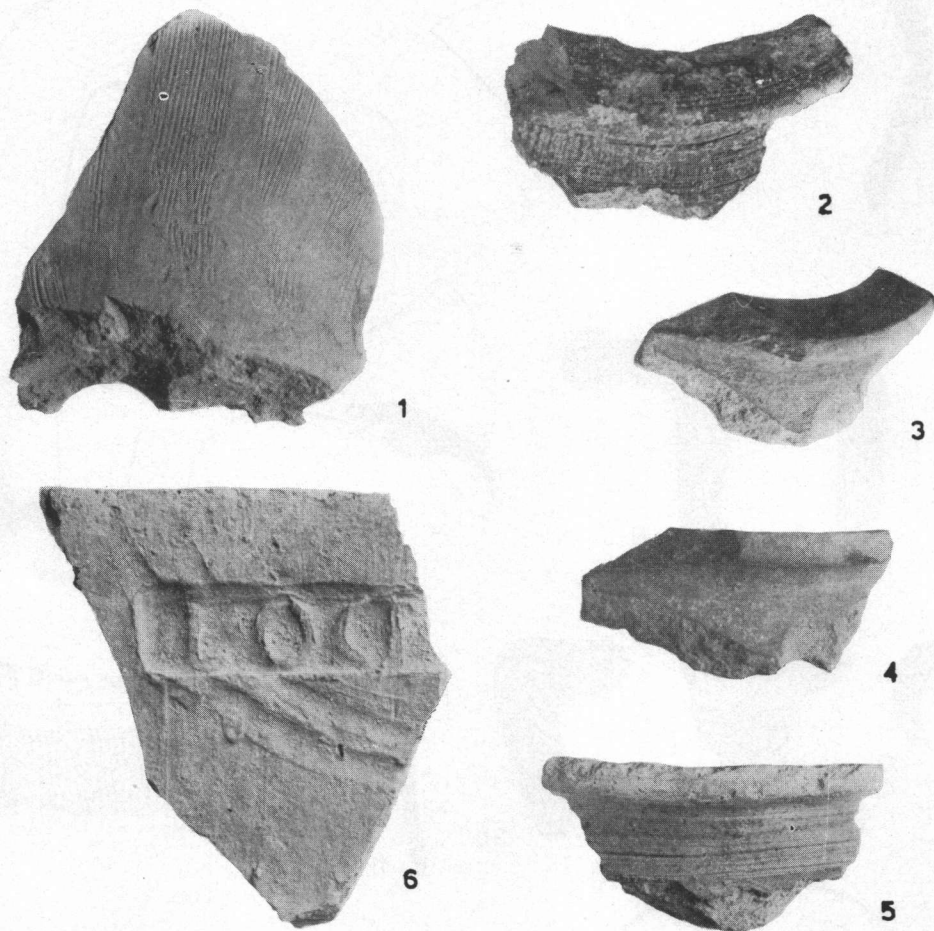
Keramički nalazi iz srednjeg horizonta (II a i II b).

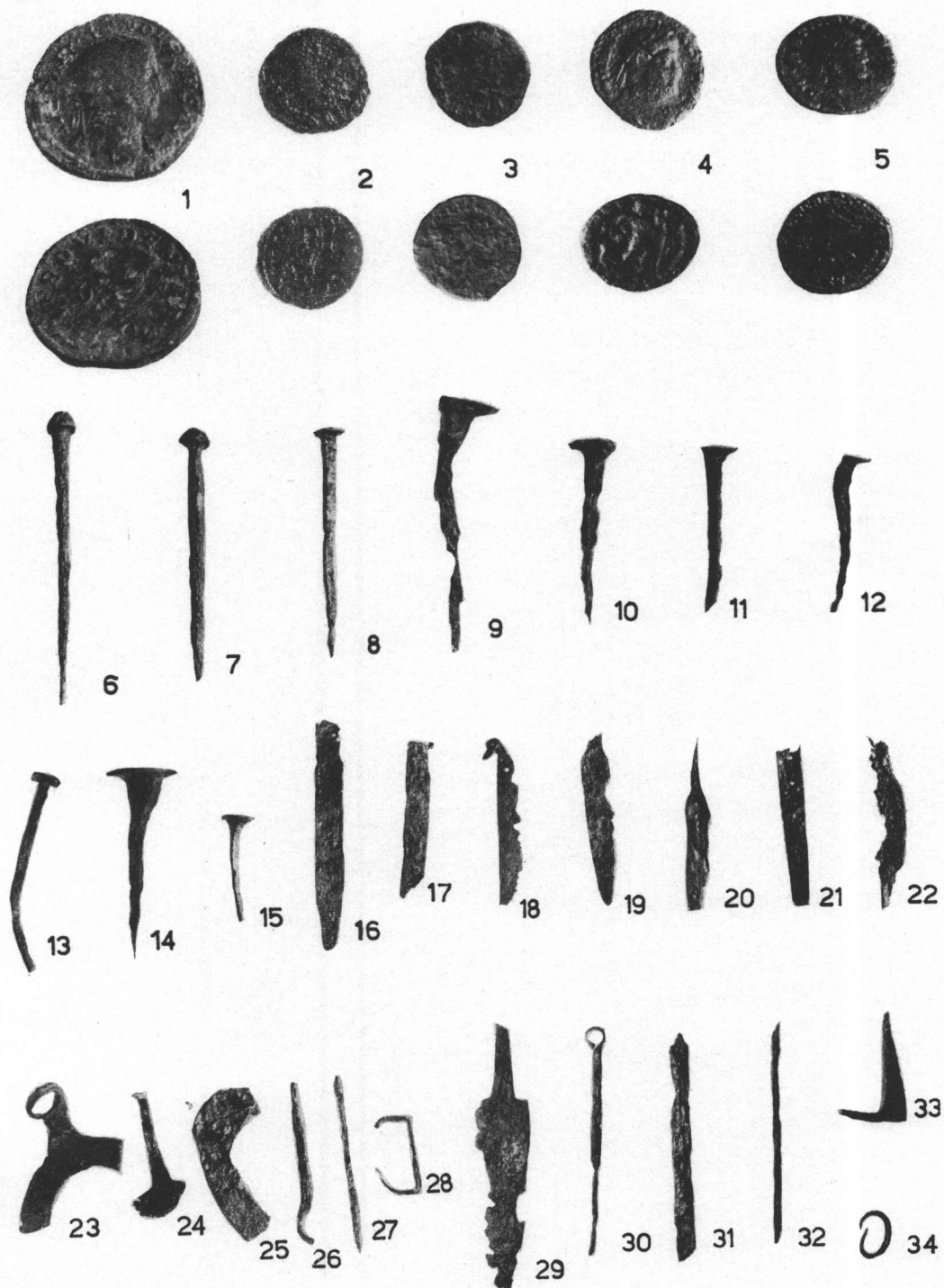
Keramika iz najmlađeg horizonta (donji sloj III a).

Keramika iz istog horizonta (gornji sloj III b).

Fragmenti dolia i opeka s pečatom majstora L(ucius)OCT(avius)SEC(undus).

Novci careva III i IV st., i željezni predmeti iz srednjeg i najmlađeg horizonta.

